

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, OŽUJAK 2014. ■ GODIŠTE VIII. ■ BROJ 45 ■ ISSN 1846-4076

2

BISKUPOVA KORIZMENA PORUKA

4

DOGAĐAJNICA

Proslavljen blagdan
bl. Alojzija Stepinca,
drugog zaštitnika Biskupije

Blagoslov župne crkve
bl. Alojzija Stepinca
u Novskoj

Spomen na poginule
hrvatske branitelje
s pleterničkog područja

Ekumensko bogoslužje
u slatinskoj crkvi sv. Josipa

Biskup Škvorčević posjetio
poplavljeno područje

16

MOJA VJERA

Svjetluška Kovač, voditeljica
župnog Caritasa u Daruvaru

19

OBITELJ

Djecu se najbolje odgaja
dobrim primjerom

21

ŽUPNI SLIKOPIS

Župa sv. Emerika u Oriovcu

23

SPORTSKI KUTAK

Odbojkašica K. Glasnović
najbolje je sportašica
juniora u Požezi

**Korizmene kateheze
o braku i obitelji s papom
Ivanom Pavlom II.**

»Što Bog združi, čovjek neka ne rastavlja« (Mk 10,9)

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
bogoslavi i vjeroučitelji,
draga braćo i sestre!*

Svima vama upućujem bratski pozdrav mira u Gospodinu! Na Čistu srijedu Crkva započinje korizmeno vrijeme podsjećanjem u obredu pepeljenja na Isusov poziv: »Obratite se i vjerujte evanđelju!« (Mk 1,15). Ove Gospodinove riječi već dvije tisuće godina nose u sebi pokretačku snagu koja je u različitim povijesnim, osobnim, obiteljskim i društvenim situacijama mnogima pomogla da ne postanu žrtvama »globalizacije ravnodušnosti« o kojoj govori papa Franjo i duhovno umru u svojoj inerciji, nego da odvažno krenu putem na koji ih poziva Učitelj života te postanu ljudi iz svjetla i smisla. Jer, po tvrdnji poznatoga danskog mislioca Sorena Kierkegaarda »biti kršćanin je najviši nemir duha, nestrpljivost vječnosti, trajna čežnja i drhtanje, zaoštreno uronjenošću u pokvareni svijet koji razapinje ljubav«.

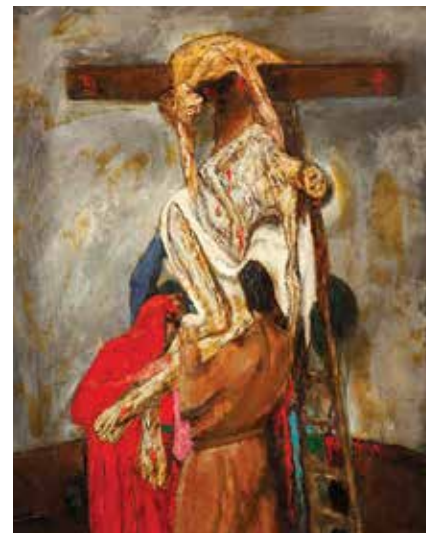
Ideološke pomutnje i korizmene kateheze o braku i obitelji

1 Dok nas u sadašnjemu hrvatskom društvenom stanju pritišću mnoge nevolje, od gubitka radnih mjesta i siromaštva do ponižavanja ljudi i ustanova na svim razinama, bilo bi porazno ostati smućen različitim ideologijama koje su kod nas na djelu o mnogim važnim pitanjima ljudskoga života, pa tako i o braku, i o obitelji. Molim vas, braćo i sestre, da se sa svom ljudskom i vjerničkom iskrenošću zapitate na početku ove korizme: kome vjerujete s obzirom na brak i obitelj, jer o vašemu odgovoru na to pitanje i o vašemu opredjeljenju – ne odgovoru i opredjeljenju nekoga drugoga – ovisi kamo će krenuti Hrvatska i kakva će joj biti budućnost. Obratimo se i vjerujemo evanđelju s obzirom na brak i obitelj! U tome će nam pomoći kateheze o braku i obitelji koje će se svakoga petka ove korizme organizirati u našim župama i biti povezane s pobožnošću križnoga puta. One

su oblikovane na temelju Božje objave koju je svojim učiteljstvom svjedočio bl. Ivan Pavao II., utemeljitelj naše Biskupije. Želimo se na taj način pripraviti za njegovo proglašenje svetim idućega 27. travnja u Rimu, za koje se organizira naše biskupijsko hodočašće. Tako ćemo se pridružiti i nastojanju pape Franje koji nas želi – po izvanrednoj Biskupskoj sinodi ove godine na temu *Pastoralni izazovi za obitelj u kontekstu evangelizacije* i redovitoj Sinodi sljedeće godine – utvrditi u evanđeoskomu shvaćanju i življenju braka i obitelji te potaknuti da odgovorimo na izazove pred kojima se nalaze te ustanove u suvremenome društvu.

Brak i obitelj u Božjoj objavi

2 Braćo i sestre! Smatram prikladnim na početku našega ovogodišnjega korizmenog hoda zajedno s vama obnoviti temeljne istine vjere o braku i obitelji, objavljene na prvim stranicama *Svetoga pisma*, koje u Isusu Kristu imaju svoju punu potvrdu i ispunjenje. Biblijski podatak nedvojbeno nam svjedoči da je Bog smislio i stvorio čovjeka kao muško i žensko, da su oni jednakoga dostojanstva, da je njihova pojava vrhunac stvaranja i da su iznad svakoga drugog stvorenja – slika Božja. Važno je uočiti da se čovjek od početka pojavljuje kao ljudski par, muško i žensko, kojemu je među osobni odnos temeljan, a to je ljubav iz koje proizlazi rađanje potomstva i nastaje obitelj te započinje povijest spasenja. »Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih« (Post 1,27). Moguće je sa sv. Augustinom vidjeti čovjeka kao sliku Božju po njegovoj duši. No, želimo li ostati vjerni navedenome biblijskom tekstu, zapazit ćemo da je čovjek slika Božja po svojoj bipolarnoj određenosti kao muško i žensko, jer se po njihovoj plodnosti i moći rađanja nastavlja Božje stvarateljsko djelo. Takvo shvaćanje podupire i tvrdnja svetog

Ljubo Ivaničić, Isusa skidaju s križa

pisca: »I blagoslovi ih Bog i reče im: Plodite se i množite i napunite zemlju i sebi je podložite« (Post 1,28). Urođeno čovjekovo zvanje je da u uzajamnoj ljubavi bude slikom posvemašnje i neprolazne ljubavi kojom Bog ljubi čovjeka i iz koje ga je stvorio, a koja je namijenjena plodnosti kako bi se očuvalo stvorenje. Za bračno jedinstvo muškarca i žene Isus kaže da je Stvoritelj naum u početku te oni nisu dvoje nego jedno tijelo (usp. Mt 19,6), a Mojsijevo dopuštenje da se otpusti vlastitu ženu protumačio je kao ustupak zbog tvrdoće srca i dodaje: »Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja« (Mk 10,9). S II. vatikanskim saborom stoga možemo reći da je zvanje za ženidbu upisano u samu narav muškarca i žene izišlih iz Stvoriteljeve ruke te da je začetnik ženidbe sam Bog (usp. GS 48).

Ženidbeni savez među krštenim osobama uzdigao je Isus Krist na dostojanstvo sakramenta kojim muška i ženska osoba međusobno uspostavljaju zajednicu svega života, usmjerenu po svojoj naravi k dobru supruga te k rađanju i odgajanju djece (usp. ZKP, kan 1055 § 1). Ljubav kao temelj bračnoga zajedništva, ukorijenjena u posvemašnjoj Isusovoj ljubavi kojom je sklopio novi i vječni savez i u njegovu odnosu prema Crkvi, traži po svojoj naravi cjelovitost i posvemašnjost predanja jedne osobe drugoj u kršćanskome braku i njegovu trajnost sve do smrti.

Brak i obitelj ranjeni zlom i izliječeni ljubavlju na križu

3 Pred suvremenim stanjem braka i obitelji, koji su označeni brojnim krizama i neuspjesima, a o kojima nam je u više prigoda progovorio papa Franjo, napose u Enciklici *Evangeliu gaudium* (br. 66), navedeni biblijski prikaz braka i obitelji može nam se učiniti idiličnim i nereálnim. No, i *Sveto pismo* svjedoči o zlu koje

Molim vas, braćo i sestre, da se sa svom ljudskom i vjerničkom iskrenošću zapitate na početku ove korizme: kome vjerujete s obzirom na brak i obitelj jer o vašemu odgovoru na to pitanje i o vašemu opredjeljenju – ne odgovoru i opredjeljenju nekoga drugoga – ovisi kamo će krenuti Hrvatska i kakva će joj biti budućnost.

nije poštjedelo tu Božju ustanovu. Valja podsjetiti na dramu prvoga bračnog zajedništva kad mu je pristupio Zli sa svojim napastovanjem pa se ljudska sloboda opredijelila za zlo, a bračna ljubav i zajedništvo između muškarca i žene postali ranjenima, njihovo sjedinjenje ugroženo neslogom, težnjom za gospodarenjem, nevjerom, ljubomorom i sukobima. Treba istaknuti da taj nered ne proizlazi iz naravi muškarca i žene, ni iz naravi njihova odnosa, nego iz grijeha. Time *Pismo* svjedoči da je red stvaranja teško poremećen, ali nije poništen. U temelju obitelji muškarac su i žena koje je Stvoritelj blagoslovio na početku, prije grijeha, kako smo već spomenuli. Ali, Bog i nakon grijeha blagoslivlja Nou i njegove sinove riječima: »Plodite se i množite i zemlju napunite« (Post 9,1). Muškarac i žena u ranjenome zajedništvu trajno trebaju lijeviti jedinstvo uspostavljeno pri stvaranju. Spomenimo tek da *Pismo* tumači Kainovo ubojstvo Abela kao posljedicu toga nereda među članovima te prve obitelji.

Isusovo je poslanje obnoviti izvorni red stvaranja pa tako i bračnoga zajedništva. On se u pustinji susreo s napašću Zloga, ali joj nije podlegao kao prvi ljudski par nego je iz nje izišao kao pobjednik. On je svojom ljubavlju na križu, pobjedom nad zlom i smrću, postao izvorom snage za život u braku prema mjerilima Kraljevstva nebeskoga. Slijedeći Krista u samoodricanju, bračni drugovi mogu shvatiti i živjeti izvorni smisao ženidbe i ostvarivati ga uz njegovu pomoć. Sv. Pavao stoga potiče muževe da ljube svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu i predao se za nju.

Suvremeni čovjek zna sve o hrani i odjeći, o modi i potrošnji, ali nije više u stanju sebi postavljati izvorna pitanja koja pogađaju savjest, ne zna više otkrivati smisao života, korijene bitka, put dobra i zla, cilj egzistencije. Zna cijenu svega, ali ne zna vrijednost stvarnosti, svoga postojanja, braka i obitelji.

Svjedočenje Božje istine o braku i obitelji u hrvatskome društvu

4 Draga braćo i sestre! Možda je jedan današnji mislilac pretjerao kada je televiziju nazvao Molohom pred kojim suvremeni čovjek stoji uzdignutih ruku u znak klanjanja i predanja te postaje njegovom žrtvom. No, složio bih se s njime da suvremeni čovjek zna sve o hrani i odjeći, o modi i potrošnji, ali nije više u stanju sebi postavljati izvorna pitanja koja pogađaju savjest, ne zna više otkrivati smisao života, korijene bitka, put dobra i zla, cilj egzistencije. Zna cijenu svega, ali ne zna vrijednost stvarnosti, svoga postojanja, braka i obitelji. Pozivam vas da se svojim sudjelovanjem na korizmenim katehezama petkom svrstate među one koji žele u evanđeoskome svjetlu razmišljati, obnoviti i prihvatiti Božju istinu o braku i obitelji. S velikim razumijevanjem u svjetlu evanđelja pristupajte svim suvremenim pitanjima braka i obitelji, napose onim muškarcima i ženama koji su ranjeni neuspjelim brakom, rastavom ili nekim drugim problemom, te im približavajte Božje ljekovito milosrđe i ljubav. Otvorite oči, još više srce, kako biste vidjeli i osjetili

terete koje nose obitelji u vašim župama, osobito terete obitelji s brojnima djecom koje trpe zbog duhovnih ili materijalnih nevolja, zbog gubitka radnoga mjesta, siromaštva, bolesti ili osamljenosti. Potrebna im je ponajprije vaša blizina i razumijevanje, toplina vaše ljubavi koja će učiniti da im vaša i najmanji materijalni dar donese veliko olakšanje. Vaš milodar koji ćete dati petkom na pobožnosti križnoga puta namijenjen je i ove godine prognanicima bez socijalnoga statusa u Hrvatskoj, prvenstveno onima koji su smješteni u prognaničkome naselju u Kovačevcu, nedaleko Nove Gradiške. Svećenici će taj dar prinijeti na Veliki četvrtak u našoj Katedrali na misi posvete ulja.

Neka Bog blagoslovi sve one koji će ove korizme učiniti malo djelo s velikim srcem. Pozdravlja vas i blagoslivlja vaš biskup

* Antun Škvorčević

Požega, 1. ožujka 2014.

Biskup Antun Škvorčević o pastoralno-duhovnom programu ove korizme

Brak i obitelj u središtu korizmenih nastojanja Požeške biskupije

Poteškoće i krize u svijetu i kod nas izazovi su koji otvaraju nove mogućnosti za naš osobni, obiteljski i društveni život ako ne postanemo njihovi zarobljenici, ravnodušni promatrači ili neplodni kritizeri, nego vjerničkom odvažnošću krenemo na put s Isusom Kristom i uz pomoć njegova Duha učinimo nove korake obraćenja. Korizmeno vrijeme, napose nedjeljna liturgijska slavlja s biranim biblijskim čitanjima, žele nas uključiti u proces snažnoga duhovnog gibanja, čišćenja, rasta i sazrijevanja u evanđeoskim vrijednostima, opredjeljenja za Božju istinu o čovjeku, iskustvo Kristove pobjede nad zlom i smrću te privesti k obnovi krsnoga saveza u uskrsnoj noći. Svjesno i živo sudjelovanje na tome korizmenom putu osposobljava nas da novoga čovjeka u Isusu Kristu svjedočimo u obiteljskom i javnom životu, pridonesemo mijenjanju društvenog stanja. Radi toga želimo tijekom korizme 2014. u svim našim župama nastaviti evangelizacijske napore koje smo nastojali ostvarivati tijekom prethodne dvije godine.

Svjedoci smo naraslih poteškoća, duboke krize braka i obitelji, porasta broja rastava braka i ponovnih ženidbi, problema napose s obzirom na djecu i njihov odgoj. Posebnu dramu predstavlja činjenica da je u Hrvatskoj svake godine sve više umrlih nego rođenih. Pored toga, uvođenje nove definicije braka i obitelji u odgojno-obrazovni i zakonodavni sustav kod nas, povezano sa slobodnim izborom rodne pripadnosti kao ljudskim pravom, stavlja u pitanje dosadašnju društvenu ulogu braka između muškarca i žene i obitelji te uzrokuje nemalu pomutnju kod mnogih ljudi, svjesnih dalekosežnih posljedica koje to ima za društvo. Navedeno stanje potiče nas da vjernički u evanđeoskome svjetlu pristupimo spomenutim pitanjima, usvojimo evanđeoske odgovore na probleme braka i obitelji, te ih obrazloženo i odvažno zastupamo i svjedočimo u hrvatskoj javnosti.

Naše Prezbiterско vijeće na svome posljednjem zasjedanju odlučilo je da se tijekom korizme 2014. svakoga petka u svim našim župama održavaju susreti župne

kateheze o braku i obitelji. Ova korizma je svojevrsna priprava za proglašenje svetim bl. Ivana Pavla II., utemeljitelja naše Biskupije, čije će slavlje biti u nedjelju, idućega 27. travnja za koje se sprema naše biskupijsko hodočašće. Smatrali smo stoga prikladnim izraditi nacrt za šest kateheze na temelju bogatog učiteljstva bl. Ivana Pavla II. o braku i obitelji. Tako želimo odgovoriti i na poziv pape Franje da u središte naših pastoralnih nastojanja stavimo brak i obitelj koji su tema izvanredne opće Biskupske sinode u Rimu ove godine i redovite Sinode sljedeće godine. Važna sastavnica našega ovogodišnjeg korizmenog programa bit će i molitva za uspjeh Sinode, kako nas je potaknuo papa Franjo u danas objavljenom Pismu obiteljima.

Neka bl. Ivan Pavao II. moli da naša ovogodišnja korizmena evangelizacijska nastojanja urode plodom, da nam obitelji ostanu vjerne Bogu i svome poslanju, budu blagoslovljene potomstvom, uspješne u odgoju djece i mladih za evanđeoske vrijednosti.

PROSLAVLJEN BLAGDAN BL. ALOJZIJA STEPINCA, DRUGOG ZAŠTITNIKA BISKUPIJE

Pozvani smo biti pravednici koji s pouzdanjem u B

Piše: Liljana Marić • Snimio: D. Mirković

U crkvi sv. Lovre, u čijem se oltaru čuva relikvija bl. Alojzija Stepinca, 10. veljače svečano je proslavljen blaženikov blagdan. Euharistijsko slavlje, kojim je iskazana počast drugom zaštitniku Požeške biskupije, u koncelebraciji s domaćim biskupom Antonom Škvorčevićem predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić.

Na početku slavlja biskup domaćin pozdravio je prepunu crkvu Stepinčevih štovatelja koji su se došli spomenuti 54. obljetnice njegove blažene smrti te njegova lika kojeg mnogi pamte kao nezaboravnog pastira, svjedoka časti i neustrašive vjernosti Isusu Kristu, njegovoj Crkvi i narodu.

– Po vašoj vjeri, odanosti i ljubavi postalo je duhovno veliko ovo sveto zdanje; omogućili ste da među nama bude prisutan uskršli Isus Krist i u njegovoj pobjedi nazočan naš bl. Alojzije Stepinac. Zahvaljujem za to dragocjeno svjedočenje vama svećenicima na čelu s članovima Stolnog kaptola,

redovnicima i redovnicama, svećeničkim kandidatima iz požeškog Kolegija, očevima i majkama, djeci i mladima iz naše Katoličke osnovne škole i Gimnazije, starijima i bolesnima te svima koji ste se minulih večeri u Katedrali pripravljali za ovo slavlje i su-trajnji blagdan Gospe Lurdske – istaknuo je požeški biskup na početku slavlja te zatim uputio pozdrave dubrovačkom biskupu. – Svojim dolaskom u Požegu i predvođenjem ovoga svetog slavlja unosite u živi organizam naše mlade mjesne Crkve snagu vjere slavnog Dubrovnička; povezujete sv. Vlahu, mučenika iz 4. stoljeća i njegovu moćnu tisućljetnu zagovorničku prisutnost u gradu pod Srđem sa svjedočanstvom novih mučenika na ovim hrvatskim prostorima na čelu s bl. Alojzijem. Tako danas, po Vama, na svoj način oživljuje ovdje zajedništvo svetih izgrađivano stoljećima na hrvatskome jugu i sjeveru – poručio je biskup Škvorčević.

Donositi utjehu

Dubrovački biskup u prigodnoj je propovijedi izrazio radost što u zajedništvu s nazočnim vjernicima može Gospodinu zahvaliti za dar svjedoka i mučenika bl. Alojzija. Slaveći blagdan bl. Alojzija Stepinca, dodao je, s pravom se pitamo kakva je njegova poruka danas.

Navješteni ulomak iz Knjige mudrosti predstavlja nam i bl. Alojzija kao pravednika. O smislu patnje pravednika govori i novozavjetni ulomak iz Druge poslanice Korinćanima prema kojoj se smisao patnje pravedni-

ka ne iscrpljuje samo u Božjoj utjesi, nego patnja pravednika dobiva i jednu novu i izuzetno važnu dimenziju, a ona su drugi oko nas, naša braća i sestre, oni kojima mi, podnoseći patnju i osnaženi Božjom utjehom, možemo donositi i donosimo utjehu kojom smo sami utješeni.

– Ovo je bila veoma važna dimenzija bl. Alojzija koji je svojim dostojanstvenim držanjem, uvijek jasan i dosljedan; kako u predratno vrijeme, tako i u vrijeme nacizma i fašizma, a onda i komunizma, prije procesa i na procesu, na robiji i u zatočeništvu; ljudima svog vremena, a zatim i tijekom svih olovnih godina komunističkog razdoblja kad je njegov grob postao mjestom hodočašća, vjernicima davao snagu da i sami, vjerni Bogu i Crkvi, dostojanstveno podnose one patnje koje je on podnosio – objasnio je biskup Uzinić.

Logika pšeničnog zrna

Na to se, dodao je, nadovezuje plodnost o kojoj progovara Isus u današnjem evanđeoskom ulomku dozivajući nam u pamet logiku pšeničnog zrna. Nije, međutim, bl. Alojzije, slučajno postao plodonosno pšenično zрно. Bog ga je izabrao i poslao u točno određeno vrijeme i na prostor u kojemu je živjeti kao pravednik trebao umrijeti sebi, da bi živio Bogu i bližnjima.

– Vrijeme, u kojem mu je Bog povjerio poslanje, bilo je obilježeno trima zločinačkim totalitarizmima koji su poharali Europu i svijet, a u kojima nam je trebao upravo jedan pastir njegovog profila koji će znati reći pravu riječ, činiti prava djela i koji se pred zlom, s koje god strane ono dolazilo, neće pokolebati, nego će nastaviti do kraja hrabro, po cijenu vlastitog života, svjedočiti vjernost Bogu i njegovoj Katoličkoj Crkvi. Oči svijetu, koji su bili pogođeni zlom triju zločinačkih sustava što su nas pohodili i koji su na ovim našim prostorima oduzeli stotine tisuća žrtava, bile su usmjerene najprije prema mladom zagrebačkom nadbiskupu tražeći riječi utjehe i usmjerenje za ponašanje, a on ih je davao i riječima i životom, počevši od svoga biskupskoga gesla: “U tebe se, Gospodine, uzdam!”. Ove su riječi bile životna odrednica bl. Alojzija – rekao je biskup Uzinić.

Prilagodba kršćana

S dubokim pouzdanjem u Gospodina, nastavio je biskup; hrabro je, i za ono vrijeme pastoralno vrlo napredno, vodio svoju nadbiskupiju, ali i bio usmjerenje svima drugima. – S tim istim pouzdanjem prozivao je i osuđivao „rasne zakone“, ali i kasnije likvidacije nevino pobijenih „klasni neprijatelja“. S istim je pouzdanjem u Gospodina sjeo i na optuženičku klupu. Nije ga izgubio niti kad je nepravedno optužen i osuđen. S tim pouzdanjem u Boga, jedinog pravog Sudca, umro je izgovarajući riječi:

Boga radije trpe, negoli stvaraju trpljenje drugima

„Budi volja tvoja!“ – istaknuo je dubrovački biskup.

Dodao je da je bl. Alojzije, poput svih Božjih ugodnika, i danas suvremen. On prije svega poručuje da smo i mi na svoj način izabrani i poslani u sadašnje vrijeme i na ovaj prostor. – Moramo shvatiti da je prošlo vrijeme Stepinčeve Crkve koliko god da smo na nju ponosni i za nju Bogu zahvalni te da živimo u pluralnom društvu što znači da naš odnos prema tom društvu nije i ne može biti isti onom koji je bl. Alojzije imao prema totalitarnim sustavima svoga vremena. Uspijemo li to ispravno shvatiti, naći ćemo u Stepinčevoj bogatoj propovjednoj baštini govore i misli koji su vrlo suvremeni poticaji za promišljanje naše stvarnosti – upozorio je Uzinić.

Rekao je da je bl. Alojzije, uz svijest da postoje neprijatelji Crkve izvana, još više bio svjestan i toga da oni nisu krivci za

naše probleme, nego da smo za mnoge probleme koji se događaju Crkvi krivi mi sami, a krivi smo jer nam je vjera slaba i mlaka.

– Mi ćemo danas lako uprijeti prstom u sekularizam pa i sekularizaciju kao na neprijatelje vjere; lako ćemo optužiti diktaturu relativizma za moralnu dekadenciju našeg društva i vremena, ali mišljenja sam da bismo zajedno s bl. Alojzijem još više trebali priznati da je glavni problem to što smo se mi kršćani prilagodili; što nismo živjeli i ne živimo logiku pravednika, onog koji utješen Božjom utjehom tješi druge, onog koji poput Isusa, bl. Alojzija i brojnih drugih živi logikom pšeničnog zrna. Uvjeran sam da to, potaknuti primjerom bl. Alojzija, možemo uvidjeti, ali i promijeniti s pouzdanjem u njegov zagovor kako bismo bili ono što smo pozvani biti, a pozvani smo biti pravednici; oni koji s pouzdanjem u Boga radije trpe i trpeći donose utjehu

drugima, negoli drugima stvaraju trpljenje; oni koji slijedeći logiku pšeničnog zrna umiru i umirući donose obilat rod – poručio je biskup Uzinić zamolivši bl. Alojzija da nam svojim primjerom bude poticaj, a zagovorom pomoć.

U Stražemanu se pred Stepinčevim likom okupljaju već 33 godine

Za diktaturu relativizma krivi smo i mi vjernici

Dubrovački biskup Mate Uzinić u župnoj crkvi u Stražemanu predvodio je 10. veljače svečano euharistijsko slavlje povodom blagdana bl. Alojzija Stepinca. Na početku slavlja sve nazočne pozdravio je župnik Josip Devčić podsjetivši da se ovaj hrvatski blaženik odavno slavi u njihovoj župi, a posebno od 1981. godine kada je njegov lik postavljen u župnu crkvu, prvi puta u svijetu. Stepinčevu sliku, prema naredbi tadašnjih vlasti, prekrili su bojom koja ga je trebala uništiti.

– Deset godina taj lik bio je sakriven kao i lik bl. Ivana Merza, ali on je uvijek bio s nama, slušao naše vapaje i molitve te ih uslušao. Prošlo je već 15 godina kako smo dobili i njegovu relikviju te ga štujemo kao našeg suzaštitnika – rekao je msgr. Josip Devčić.

Biskup Uzinić u propovijedi je naveo da je štovanje Stepinca, najsvetijeg lika Crkve u Hrvata, kako ga je nazvao bl. Ivan Pavao II., počelo još za njegova života jer je hrvatski narod već tada znao da je on istinski mučenik, nevinu osuđenik i zagovornik našeg naroda.

– U teškom vremenu komunističkog

progona u našem narodu izdigao se lik blaženog Alojzija Stepinca za kojega je netko s pravom rekao: „Prije osude pastir, u osudi heroj; prije smrti mučenik, u smrti svetac“. Štujući bl. Stepinca pitamo se kakva je njegova poruka danas. Pitamo se kako bismo i mi mogli biti pastiri i heroji, a ako je potrebno i mučenici – rekao je biskup.

Upozorio je da je bl. Alojzije bio svjestan da osim neprijatelja izvan Crkve, kao što su bila sva tri sustava u kojima je živio i protiv kojih se borio; postoje i problemi koji se događaju u samoj Crkvi. – Ti problemi odnose se na nas vjernike koji nismo onakvi kakvi bismo trebali biti jer je naša vjera slaba i mlaka zbog čega je blaženik poticao na promicanje vjere u hrvatskom narodu – istaknuo je biskup dodajući da je lako danas upirati prst u sekularizam i sekularizaciju kao neprijatelje vjere. Lako ćemo, nastavio je, optužiti i diktaturu relativizma za moralnu dekadenciju našega društva.

– Mišljenja sam da nam bl. Alojzije ne bi dozvolio da se zaustavimo samo na toj dimenziji, nego bi tražio od nas da malo pogle-

damo i sebe same te uvidimo koliko smo mi, kao vjernici, svemu tome doprinijeli. Tada ćemo vidjeti da nije problem u tome što postoji diktatura relativizma i sekularizam, nego u tome što smo se mi kršćani tome prilagodili, što nismo i ne živimo poput pravednika, što nismo oni koji su utješeni Bogom i kao takvi tješe druge. Zavapimo bl. Stepincu da nam pomogne da budemo plodno i bogato pšenično zrno kakvo je bio on sam – poručio je biskup Uzinić. (Lj. Marić)

Župa bl. Alojzija Stepinca u Virovitici proslavila svoga nebeskog zaštitnika

Održana i duhovna obnova za mlade

Mlada Župa bl. Alojzija Stepinca u Virovitici za proslavu svoga nebeskog zaštitnika pripremala se trodnevnom duhovnom pripremom tijekom koje su vjernici sudjelovali na misnim slavljinama i klanjanju. Trodnevnicu je predvodio župnik Stjepan Škvorc, zatim Ljubomir Maljur, župnik iz Đulovca; fra Celestin Čakarić iz virovitičke Župe sv. Roka te Ivica Šoh, ravnatelj KKG Virovitica i bivši župnik ove Župe. U subotu, drugoga dana trodnevnicu održana je cjelodnevna duhovna obnova za mlade na temu Susret hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku. Dvadeset dvoje mladih cijeli je dan molilo i sudjelovalo u predavanjima i radionicama. Na obnovi su sudjelovali i svi križari. U nedjelju, trećega dana trodnevnicu, molitveni susret imala je i Molitvena zajednica klanjateljica Krvi Kristove koje djeluju u Župi.

Svečano euharistijsko slavlje na blaženikov blagdan predvodio je Žarko Turuk, župni suradnik u našičkoj Župi sv. Marka Evanđelista. U homiliji vlč. Turuk progovorio je o primjeru Alojzija Stepinca koji je svojim iskustvom vjere široko djelovao na Božjoj njivi. (S.Š.)

BLAGOSLOV ŽUPNE CRKVE BL. ALOJZIJA STEPINCA U NOVSKOJ

Ne bojte se biti Božji kao što se nije bojao ni bl. Alojzije Stepinac

Piše i snimio: Ivan Popić

Na spomendan bl. Alojzija Stepinca, 10. veljače biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u novljanskoj župi pod zaštitom toga hrvatskog blaženika i blagoslovio novu župnu crkvu.

Pozdravljajući biskupa Antuna, župnik Pavao Mokri rekao je da je u posljednjih šest godina, unatoč teškoj gospodarskoj situaciji, izgrađena župna crkva u koju je uz materijalna sredstva uloženo puno ljubavi, molitve i žrtve te je izrazio nadu i u njezino unutrašnje uređenje. Biskup Antun zahvalio je župniku na pozdravu te rekao prisutnim svećenicima Novljanskog dekanata i brojnim vjernicima, među kojima je bio i gradonačelnik Novske, da je radostan zbog blagoslova nove zgrade župne crkve, a još više zbog toga što se u novljanskoj župi bl. Alojzija izgrađuje živa Isusova Crkva kojoj pripadamo krštenjem. Istaknuo je da će nas

na to podsjetiti škropljenje blagoslovljenom vodom i potaknuti nas da po primjeru našeg blaženika budemo i u ovom gradu nositelji evanđeoskih vrijednosti koje je on snažno svjedočio čitavim svojim životom i u tamnim vremenima bio Božje svjetlo. Potom je uslijedila blagoslovna molitva i škropljenje stijena nove crkve kao i okupljenog naroda.

Naša najbolja šansa

Biskup je započeo homiliju rekavši da je pomalo znatiželjan s obzirom na novosti u Novskoj i odmah dodao da se u nama događa onoliko istinske novosti koliko se svakodnevno obnavljamo u srcu i savjesti, koliko unosimo ljepote i svjetla u dušu. Ukoliko čovjek nema te želje, istaknuo je, on tone u mrak. Okupljenim vjernicima naglasio je da danas ponovno zagledani u lik bl. Alojzija Stepinca otkriju kako je njegova snaga i veličina bila u vjernosti Isusu Kristu i evanđeoskom poslanju te da je zbog toga puta u teškim povijesnim vremenima bio putokaz koji i danas valja slijediti.

Prisutnost različitih građanskih udruga na slavlju bila je povod da biskup podsjeti kako se u hrvatskom društvu okupljamo oko različitih interesa da bismo postigli određene ciljeve; političke, gospodarske, kulturno-umjetničke, športske. Rekao je da je trinaeststoljetno okupljanje oko Isusa Krista u njegovoj Crkvi imalo najveće značenje za hrvatski narod te da ono i danas predstavlja našu najbolju šansu. Jer, postavio je, ta povijest nam svjedoči da smo bili veliki i jaki i onda kad su jednostavne majke i očevi, nerijetko siromašni i neuki ljudi, vjerovali Isusu Kristu i svakodnevno nastojali živjeti u skladu s evanđeljem.

Služenje dobru

Biskup je također rekao da je Stepinac bio duboko svjestan te činjenice pa je služio dobru svoga naroda upravo tako što ga je kao pastir utvrđivao u zajedništvu vjere, vjernosti Isusu Kristu u njegovoj Crkvi i nasljedniku sv. Petra u Rimu. Istakao je da je on u vrijeme krivih političkih opredjeljenja i ideoloških zastranjivanja okupljao hrvatski narod oko nepromjenjivih Božjih istina i pomagao mu da ne potone u mrak. Biskup je potaknuo nazočne vjernike da slijedeći primjer bl. Alojzija budu u svojoj novljanskoj župi prepoznatljiviji znak nade u ispunjenje najdubljih hrvatskih čežnji.

Osvrnuo se i na pročitani ulomak iz Knjige mudrosti te naglasio kako sveti pisac podsjeća na različita gledanja stvarnosti, među kojima je najteži bezbožnički pogled jer ne vidi bit i smisao stvari, napose pravedničkog života i smrti. Naglasio je da je pravednik onaj koji je iz vjere u Boga opredijeljen za ljubav, slobodu i dostojanstvo što je uvijek povezano s trpljenjem i umiranjem kako nam svjedoči žrtva mnogih hrvatskih branitelja u Domovinskom ratu. Rekao je još da nam o tome govori i Isus u evanđelju tumačeći zakonitost pšeničnog zrna koje mora umrijeti kako bi donijelo plod. Dodao je da navedena zakonitost ima svoje značenje i za političko, gospodarsko i svako drugo ljudsko djelovanje te da u sadašnjem hrvatskom trenutku samo opredijeljenost za takav način života može ozdraviti naše međusobne odnose, očitovati izvorno značenje braka i obitelji. Potaknuo je prisutne da ne dopuste raznim suvremenim medijima da im pomute vjernički pogled i da ih učine bezbožnima, nego da budu usmjereni prema Božjim istinama. Rekao je da se bl. Alojzije nije bojao biti Božji u vrijeme kad se Boga odbacivalo zbog čega je postao i ostao naš hrvatski orijentir.

Na kraju misnog slavlja župnik Mokri zahvalio je biskupu za dolazak. Biskup je također izrazio zahvalnost župniku i njegovim suradnicima za sve ono što nastoje činiti da župna zajednica bude živi dio požeške mjesne Crkve.

SPOMEN NA POGINULE HRVATSKE BRANITELJE S PLETERNIČKOG PODRUČJA

Žrtva ljubavi naših branitelja donijela nam je pobjedu u Domovinskom ratu

Piše: Goran Lukić • Snimio: D. Mirković

Posljednje nedjelje u mjesecu veljači tradicionalno se u Pleterničkom dekanatu održava spomen na poginule i nestale branitelje toga područja. Na njihov spomen, u nedjelju 23. veljače, biskup Antun Škvorčević slavio je svetu misu u župnoj crkvi sv. Nikole i svetištu Gospe od Suza u Pleternici. Slavlju je uz župnika Antuna Ćorkovića prisustvovao i kancelar Požeške biskupije Goran Lukić, župni vikar Ivan Certić, đakon Ivan Popić, roditelji i rodbina poginulih i nestalih branitelja, predstavnici hrvatskih branitelja, brojni vjernici među kojima i saborski zastupnik Franjo Lucić, požeško-slavonski župan Alojz Tomašević te pleternička gradonačelnica Antonija Jozić.

Moliti za Božju utjehu

Na početka svete mise župnik Ćorković pročitao je imena tridesetak poginulih i nestalih hrvatskih branitelja s pleterničkog područja. Biskup je u pozdravnoj riječi istaknuo da se ovim svetim slavljem želimo spomenuti njihove žrtve, ljubavi prema Domovini, života položenih za našu slobodu i dostojanstvo te ćemo im izraziti duboku zahvalnost, a za njihove najbliže moliti Božju utjehu. Rekao je da to najbolje činimo kada ih povjerimo Isusovoj moćnoj žrtvi ljubavi na križu koju obnavljamo u svetoj misi jer je u njoj pobijedeno zlo i smrt, sve ono što je željelo poniziti naše branitelje i Domovinu.

Savršeni kao Otac

U homiliji biskup je na dijaloški način podsjetio nazočnu djecu, napose pripravnike za prvu svetu pričest i svetu potvrdu, kako ih roditelji često opominju da budu marljivi kao susjedova djeca, uspješni sportaši kao možda Ivica Kostelić ovih dana na Zimskim olimpijskim igrama u Sočiju, pobjednici u kompjutorskim natjecanjima poput nedav-

no naših srednjoškolaca na međunarodnoj razini te ih uspoređuju i s drugim velikim ljudima. Dodao je da nas Isus u današnjem evanđelju poziva da se usporedimo s Bogom te budemo savršeni kao Otac naš nebeski koji nas u prvom čitanju kroz Mojsijeva usta potiče da budemo sveti kao on.

Biskup se zatim zapitao u čemu bismo to mogli biti kao Bog te je djeci i drugim nazočnima približio činjenicu zla kao razarajuće stvarnosti kojom smo ranjeni i zbog koje gotovo uvijek na zlo odgovaramo zlom i nasiljem te tako postajemo poniženi, gubimo dostojanstvo i slobodu, razoreni u dubini svoga bića. Istaknuo je da Bog na zlo odgovara praštanjem i ljubavlju, moću jačom od zla i kako se upravo ta pobjeda ostvarila u Isusovoj žrtvi ljubavi na križu. Dodao je da je na taj način pravednost uzajamnosti; oko za oko, zub za zub; usavršena Božjom pravednošću ljubavi koja svakom čovjeku želi udijeliti dostojanstvo i punu slobodu.

Moćan zakona praštanja

Podsjetio je na riječi Mahatme Gandhija, borca za nenasilje, kako bi u slučaju dosljedne primjene zakona „oko za oko, zub za zub“, svi ljudi već oslijepjeli. Biskup je potom rekao da hrvatski branitelji u trenutku ugroženosti naše slobode, obitelji i Domovine nisu bili moćni oružjem, nego ljubavlju uloženom u obranu te je ta žrtva ljubavi donijela pobjedu. Istaknuo je da valja učiniti sve što je moguće kako bi se u Hrvatskoj u ovim kriznim vremenima nadvladao zakon uzvraćanja zla zlom i kako bi se primjenjivao moćan zakon praštanja, ljubavi i milosrđa na obiteljskoj, političkoj, gospodarskoj i svim drugim razinama te se tako opredijelilo za Božji put koji nam omogućuje istinski napredak, dostojanstvo i slobodu. Spomenuo je da ga možemo slijediti ako to iskreno poželimo i od Boga u molitvi tražimo spo-

sobnost za takvo djelovanje. Osvrnuo se na Isusov poziv da treba i neprijatelje ljubiti i rekao da se nekome to može učiniti slabošću pred zlom koje nam je nanešeno te je podsjetio da ljubav prema neprijatelju traži, kako nas je u vrijeme svoga pohoda Sarajevu poučio bl. Ivan Pavao II., zaustavljanje njegove ubojite ruke jer zlo koje čini i nje ga ponižava i razara. U tom smislu, biskup je istaknuo i ulogu sudstva koje se vodi po zakonu uzajamnosti sa svrhom da zločinca zaustavi u njegovu zlodjelu, privede k pokajanju i promijeni radi njegova vlastitog dobra i radi dostojanstva žrtve. Biskup je zamolio Isusovu Majku, Gospu od Suza, da svima nazočnima pomogne kako bi mogli živjeti slobodu, dostojanstvo i moć plemenitosti, ljubavi, praštanja i milosrđa te kako bi bili kao Otac naš nebeski.

Na završetku euharistijskog slavlja biskup je u ime svih sudionika slavlja uputio Isusovoj Majci molitvu za Domovinu. Nakon svete mise, roditelji, rodbina i suborci poginulih i nestalih hrvatskih branitelja prisustvovali su zajedničkom objedu u gradskoj dvorani koji je organizirao grad Pleternica. Pridružio im se i biskup Škvorčević sa svećenicima te im u prigodnoj riječi istaknuo važnost nalaženja vremena jednih za druge, napose za naše branitelje te značaj čuvanja njihova spomena u ljubavi i molitvi kao i ostvarivanja snažnog duhovnog zajedništva s njima i njihovima najbližima.

EKUMENSKO BOGOSLUŽJE U SLATINSKOJ CRKVI SV. JOSIPA

Isus Krist je prvo i najvažnije opredjeljenje kršćana

Piše i snimio: Goran Lukić

Na blagdan Obraćanja sv. Pavla, 25. siječnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je ekumensko bogoslužje u slatinskoj crkvi sv. Josipa. Uz povjerenika za ekumenizam Matiju Jurakovića, svećenike župa u kojima živi određeni broj vjernika drugih kršćanskih zajednica te svećenike Slatinskog dekanata na čelu s arhidakonom Vladimirom Škrinjarićem i dekanom Mlademom Štivinom, na bogoslužju je sudjelovao i slatinski paroh Dragan Gaćeša te pastorica Evangeličke crkve u Slatini Kata Tajz.

Biskup je u pozdravu rekao da se prigodom Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana vjernici različitih kršćanskih zajednica diljem svijeta okupljaju na molitvu te da im se pridružujemo i mi u Požeškoj biskupiji kako bismo pravim raspoloženjem srca molili na Isusovu nakanu „Da svi budu jedno“.

Kojim putem hodimo?

Istaknuo je kako je pitanje „Zar je Krist razdijeljen?“ koje je Pavao postavio Korinćani-

ma, tema Molitvene osmine, da je ono i danas aktualno te istakao da Krist nije razdijeljen, nego su ljudi podijeljeni i da smo se upravo zbog toga sabrali na molitvu kako bismo naše podjele povjerali snazi Isusova Duha koja nas može međusobno povezati i ujediniti u našim srcima i savjestima te pomoći da to očitujemo i u svakodnevnom životu.

U homiliji biskup je, tu-mačeći naviješteni ulomak iz Knjige proroka Izaije, spomenuo kako prorok govori o putovima koje je potrebno nasuti i popraviti, ali da

se ne radi o zemljanim, nego o putovima srca čovjeka koji se udaljio od Boga. Prorokov govor, nastavio je biskup, stavlja pred nas pitanje kojim putem hodimo danas u hrvatskom društvu, ali i kojim putem idu kršćani u međusobnim odnosima.

Rekao je da se samo vjernošću Bogu i ustrajnošću u djelovanju po dobro oblikovanoj savjesti te poslušnošću Isusu Kristu može popraviti stanje vlastitog srca što pridonosi uspostavljanju pravih odnosa u društvu i među kršćanima. Biskup je podsjetio kako Izaija završava Božjim obećanjem mira u srcu koje je ranjeno iskustvom zla i negativnosti, a koje samo on može izliječiti snagom svoga Duha. Rekao je da On može u našoj nutрини preokrenuti osjećaje negativnosti i zloće prema drugima, slomiti protivljenja prema drugačijima, ozdraviti naše međusobne podjele.

Poštovanje i ljubav

Podsjetio je na snagu Pavlova argumenta da je Krist jedan i ne može biti podijeljen, a da je razlog podjela među Korinćanima njihovo

vo opredjeljivanje za Pavla, Apolona, Kefu; za njihov način naviještanja, a ne za Isusa Krista rassetoga i uskrsloga. Dodao je kako je Pavao tražio od Korinćana da im vjera u Isusa Krista bude prvo i najvažnije opredjeljenje te da bude popraćena ljubavlju kao najvećim darom koji uspostavlja najbolje međusobne odnose. Biskup je ustvrdio kako je taj Pavlov savjet jedini ispravan put i za podijeljene kršćane u današnjem svijetu. Istaknuo je kako svi kršćani vjeruju da je Isus Krist Bog i čovjek, da je umro za naše spasenje i pobijedio smrt, da je u njemu ključ povijesti i smisao svega postojećeg, da svi vjeruju u Presveto Trojstvo, prihvaćaju Sveto Pismo kao Božju objavu te da se s pravom može reći da su kršćani po tim bitnim sadržajima vjere jedno. Dodao je kako ih određene razlike ne smiju zvesti da jedni prema drugima ne budu Isusovih osjećaja poštovanja i ljubavi te kako je potrebno da to snažnije svjedoče u dubokim podjelama suvremenog društva. Pozvao je nazočne vjernike da se na ovom ekumenskom slavlju obnove u tom opredjeljenju te ga svjedoče u svakodnevnom životu, napose jedni prema drugima. Zaključio je da je takvo nastojanje istinski ekumenizam za koji se treba zauzimati.

Na završetku ekumenskog molitvenog slavlja nazočnima se obratio slatinski paroh Dragan Gaćeša izrazivši radost što se osjeća prihvaćenim u Slatini gdje vrši svoju službu, ističući također prijateljstvo sa slatinskim župnikom Vladimirom Škrinjarićem. Zaželio je da, vjerni Isusu Kristu, bez mržnje, prezira i podjela budemo jedno svjedočeci međusobnu ljubav i solidarnost te da nastojimo biti vjerni Isusovu pozivu. Istaknuo je važnost međusobnog poma-ganja i izgrađivanja čvrste veze kako bi u svakodnevnom životu običnih ljudi raslo jedinstvo i suživot.

Svoju riječ uputila je i pastorica Evangeličke crkve Kata Tajz, rekavši kako je nama kršćanima zadatak pokazati jedinstvo u Kristu jer je on put, istina i život. Istaknula je kako je prošle godine papa Franjo primio članove Luteranske zajednice i izrazio zadovoljstvo zbog dijaloga i suradnje koja posljednjih godina bilježi veliki napredak, napose u duhovnom ekumenizmu i pastoralnom djelovanju te je izrazila nadu da će ova zajednička nastojanja donijeti još mnogo plodove.

Na svršetku slavlja biskup je zahvalio parohu Gaćeši i pastorici Tajz na njihovu sudjelovanju kao i svim svećenicima i vjernicima. Zaželio je da se povjerenje i toplina srca koje je zagrijavao Isus Krist u zajedničkoj molitvi svakim danom sve više osjeti i u Slatini, i cijeloj našoj domovini.

Zahvala episkopa Save biskupu Škvorčeviću za bratsku potporu

Vi ste posvjedočili Hristovu zapovijed ljubavi prema bližnjemu

Slavonski episkop Sava Jurić zatražio je umirovljenje te se ponovno nastanio u Sjedinjenim Američkim Državama gdje je i rođen. Odlazeći iz Hrvatske episkop se oprostio s požeškim biskupom Antunom Škvorčevićem kojemu je uputio pismo zahvale za potporu koju mu je pružio tijekom njegove trinaestogodišnje vladarišne službe u Pakracu. Episkop među ostalim kaže: „Ovaj dopis jeste svojevrsan oprostaj i pozdrav s Vama. Bila nam je izuzetna čast imati svaki kontakt i susret s Vama s obzirom da su se granice naše Eparhije i povjerene Vam Biskupije preklapale. Koristim priliku zahvaliti Vam na pažnji koju ste nam ukazivali, a naročito nakon velike tragedije koja nas je zadesila 2009. godine kada smo ostali bez privremene rezidencije u Pakracu, a još teže nakon nekoliko dana bez ličnog sekretara i saradnika arhimandrita Amfilohija. Vaša pažnja i materijalna pomoć koju ste nam ukazali svjedoče Vašu hrišćansku ljubav, a prije svega potvrdu Hristove zapovijesti ljubavi prema bližnjemu. Vjerujemo da ćete i u našem nasljedniku, kada bude izabran, imati dobrog brata u Hristu da zajedno svjedočite hrišćanstvo i budete uzajamno vezani“, kaže episkop Sava.

Upravu Slavonske eparhije preuzeo je patrijarh srpski, gospodin Irinej, u čijoj je službi vikarni episkop lipljanski gospodin Jovan ovih dana posjetio Pakrac, Jasenovac, manastir sv. Ane u Donjoj Vrijeski, Voćin i neka druga mjesta. Susreo se i s djelatnicima Konzer-vatorskog odjela u Požegi te razgovarao o daljnjim radovima na sabornom hramu Presvete Trojice i vladariškom dvoru u Pakracu.

PROSLAVLJEN BLAGDAN GOSPE LURDSKE

Crkva je u Mariji prepoznavala majku koja nikad nije zakazala

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: D. Mirković

Blagdan Gospe Lurdske svečano je i ove godine proslavljen u požeškoj Prvostolnici. Euharistijsko slavlje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić zajedno s domaćim biskupom Antunom Škvorčevićem, svećenicima Stolnog kaptola i Katedralnog arhiđakonata te brojnim vjernicima požeških župa. Na početku slavlja biskup Škvorčević pozdravio je dubrovačkog biskupa i sve nazočne vjernike rekavši da se raduje što smo se kao vjernici okupili u Katedrali donijevši svoje srce koje želi iskazati toplinu, odanost i vjernost Isusovoj Majci, Gospi Lurdskoj. Potom su učenici Katoličke osnovne škole biskupima uputili pozdravnu riječ i darovali cvijeće u znak dobrodošlice.

Čemu nas uči Isusova majka?

Blagdan Gospe Lurdske, kako je u homiliji rekao dubrovački biskup, usmjerava naše misli na ono što se događalo u Lurdu od 11. veljače do 16. srpnja 1858. godine, a što poznajemo kao ukazanje Blažene Djevice Marije sv. Bernardici kojoj se Gospa predstavila kao Bezgrješno Začeće pozivajući da se na tom mjestu podigne svetište.

Objekt našeg slavlja, nastavio je biskup, nije povijesna činjenica ukazanja Blažene Djevice Marije u Lurdu, nego je to sama Blažena Djevica Marija koja nam se i u Lurdu objavila kao baštinica osobite privilegije u povijesti spasenja, ali i milosti koje ona ne koristi za sebe, nego za one zbog kojih je njezin Sin Isus Krist došao i u kojima ga i danas možemo pronaći, prepoznati i poslužiti, a to su svi oni koji su u potrebi.

– Poziv na novi život osnovna je poruka i poziv događaja iz Lurda za koji netko napisao da je bio prodor neba na zemlju, poziv na molitvu, pokoru i obraćenje te poticaj Crkvi na čistoću, skro-

pnost, spremnost na žrtvu, molitvu i ljubav prema svima, osobito prema bolesnicima i siromasima kojima papa Franjo dodaje i one „koji to ne zaslužuju, ... koji trpe i ... koji su marginalizirani“. Svi mi kršćani ta smo Crkva pa smo stoga pozvani da se odazovemo tome velikom poticaju koji nam je došao s Gospinim ukazanjima u Lurdu. To nam poručuje i papa Franjo podsjećajući nas da smo „po krštenju i potvrdi pozvani suobličiti se Kristu, Dobrom Samarijancu“, ali i objašnjavajući nam da to činimo „kad s nježnošću pristupamo onima koji su potrebni skrbi“ i „kada velikodušno posvećivanje drugima postaje prepoznatljivo obilježje našeg djelovanja“. Papa Franjo nam kaže kako za to „imamo jedan pouzdan kršćanski uzor na koji možemo sa sigurnošću upraviti pogled – to je Majka Isusova i Majka naša“. Pa učinimo to – poručio je biskup Uzinić.

Biskup je također zapitao čemu nas to uči Isusova i naša Majka Marija. – Ona nas uči poniznosti o kojoj je progovorila sv. Bernardica, ali o kojoj govori i koju svjedoči i Blažena Djevica Marija. Uči nas ona kako u Gospodinu i s Gospodinom biti radostan i kako tu Gospodinovu radost širiti oko sebe i donositi drugima, osobito onima koji su potrebni, pretvarajući vodu razočarenja u vino radosti, čak i onda kad nam se čini da stvari ne

idu onako kako bismo mi htjeli. Potrebno je osobito u takvim situacijama prepoznati Kristovu prisutnost. Marija se pokazala pravim stručnjakom u otkrivanju Krista i njegove prisutnosti u potrebi, ali i u načinu rješavanja te potrebe – objasnio je biskup.

Kvalitetno živjeti

Dodao je i da je prvi razlog Marijine privlačnosti naša slabost, odnosno naša potreba za nekim tko će nas shvatiti i pomoći nam u suočavanju s tom slabošću te nas pravilno usmjeriti, za nekim tko će nam dati snage kršćanski kvalitetno živjeti životom sa svim njegovim izazovima i iskušenjima, a takvu osobu nalazimo u Mariji jer je ona ta koji nas najbolje može razumjeti.

Drugi razlog Marijine privlačnosti proizlazi iz činjenice da od nje nikad nitko nije otišao razočaran i neuslišan. Crkva je uvijek u Mariji prepoznavala majku koja nikad nije zakazala u izvršavanju svoje majčinske uloge. – Koliko god se, naime, čini da je suvremeni čovjek postao dovoljno jak, toliko jak da mu ne treba Bog, toliko jak da se čini da je vjera nešto što je prevladano, nešto što ne može dati odgovor na pitanja koja muče suvremenog čovjeka; istina je potpuno drugačija. U svojoj trci za stjecanjem materijalnoga, suvremeni čovjek gladuje za pravim smislom i radošću te se udaljava i od Boga, i od bližnjih – istaknuo je biskup.

Dodao je da to stanje suvremenog čovjeka papa Franjo naziva globalizacijom ravnodušnosti koja ljudima ne dozvoljava da izgrade svoj odnos s Bogom te da mu drugi budu braća i sestre.

– Bog je nasušna potreba čovjeka našeg vremena kao i braća, i sestre, i oni koji u njemu neće vidjeti tek potrošača. A mi kršćani oni smo koji tu potrebu mogu i moraju utažiti radosnim navješćivanjem evanđelja Isusa Krista unoseći, kako kaže papa Franjo, „Božji osmijeh u proturječja svijeta“ – poručio je dubrovački biskup.

Nakon popričesne molitve vjernici su u procesiji krenuli Trgom sv. Terezije Avilske ispred Katedrale kako bi javno očitovali svoju odanost Isusovoj Majci i molili njezin zagovor.

BISKUP ŠKVORČEVIĆ POSJETIO POPLAVLJENO PODRUČJE

Biskup posvjedočio solidarnost s poplavljenima

Piše i snimio: Goran Lukić

Požeški biskup Antun Škvorčević u pratnji ravnatelja biskupijskog Caritasa Gorana Lukića te župnika Đure Cvitića posjetio je 24. veljače poplavljeno područje u župi Krapje u jasenovačkoj općini. Susreo se s pojedinim obiteljima, djelatnicima Hrvatskih voda, interventnom policijom, vatrogascima, vojnicima i svima koji su zauzeti u obrani od poplave. O trenutnom stanju biskupa je izvjestila općinska načelnica Marija Mačković. Najteže je u naseljima Bukovica i Trebež gdje su rijeka Sava i potok Sprud poplavlili nekoliko kuća, a ostale domove stanovnici nastoje obraniti uz pomoć vojske i vatrogasaca izgrađujući zečje nasipe te motornim crpkama danonoćno izbacujući vodu iz prostora oko kuća. Stariji mještani i stoka uglavnom su iseljeni, organizirana je prehrana uz pomoć Crvenog križa i vojske, a Caritas Požeške biskupije dodijelio je trenutačni novčani

iznos od 20.000 kuna za benzin kako se ne bi zaustavile motorne crpke te pošiljku ribarskih čizama za stanovništvo aktivno u obrani od poplave. Stručnjaci procjenjuju da se voda s poplavljenog područja neće povući brzo te je odlučeno da Caritas zajedno s drugim čimbenicima utvrdi najpotrebnije u obnovi kuća za stanovanje te sudjeluje u organizaciji pomoći.

Poziv na molitvu

Biskup je potom u pratnji župnika Darija Šimića posjetio Kraljevu Veliku u lipovljanskoj župi gdje prodiru vode iz Lonjskog polja te ugrožavaju desetak kuća i prijetje daljnjim poplavama. Dočeka ga je načelnik Općine Mario Ribar s vatrogascima, predstavnicima Crvenog križa i drugim suradnicima koji dežuraju i izgrađuju zečji nasip te su ga upoznali sa stanjem. Susreo se s vatrogascima i ženama koje pomažu organiziranim pripremanjem hrane. Biskup im je svima zahvalio za žrtvu u nastojanju oko obrane kuća svojih susjeda. Zatim je u crkvi sv. Antuna Padovanskoga u Kraljevoj Velikoj slavio svetu misu na kojoj su koncelebrirali Goran Lukić, Dario Šimić i Đuro Cvitić te sudjelovali brojni vjernici.

U uvodu u misno slavlje biskup je rekao da je svojim dolaskom želio posvjedočiti blizinu, suosjećajnost i molitvu s ljudima u nevolji. Istaknuo je da smo se sabrali oko oltara kako bismo se podsjetili da je Isus Krist prihvatio muku i smrt, postao nam blizu u najtežem stanju našeg postojanja te da mu ovim slavljem otvorimo svoja srca kako bi nam bio blizu i u sadašnjim

nevoljama te mu povjerimo svoje strahove i stradanja. Spomenuo je da je u organiziranju obrane od poplave važno pokrenuti pojedine društvene razine; od političke do vatrogasne, vojne i mjesne, ali kad po molitvi stavimo svoje nevoljno stanje u odnos s Bogom, tada nismo prepušteni samo ljudskim mogućnostima. Pozvao je na molitvu za sve one koji stradavaju kao i za one koji im pomažu.

Dragocjenost blizine

U homiliji je podsjetio kako individualizam u našem društvu udaljuje ljude jedne od drugih i širi ravnodušnost, ali kad pritisne nevolja, mnogi se pokrenu, nastoje priteći u pomoć, zajedno nešto ostvariti, a ta je blizina i povezanost najdragocjenija pomoć u takvim situacijama. Istaknuo je da čovjek ne može bez drugoga i kad ostane sam, izgubljen je dok blizina bližnjega u trenutcima nevolje, makar i ne mogao puno pomoći, znači silno veliku potporu. Rekao je da svojim dolaskom u Kraljevu Veliku želi biti s ljudima koji stradavaju i s onima koji im pomažu kako bi posvjedočili da su zajedno jaki te da želi potaknuti povjerenje u Boga i otvorenost za njegovu blizinu kako bismo bili još jači u svojim patnjama. Istaknuo je također da smo ovih dana svjedoci kako je nevolja približila ljude i potaknula ih da pomažu jedni drugima te kako takvo ljudsko nastojanje povezano s Božjim dimenzijama ostvaruje određenu preobrazbu u našem društvu.

Osvrćući se na pročitani ulomak iz Jakovljeve poslanice, biskup je upozorio na mudrost koja dolazi od Boga i rekao da je u Hrvatskoj potrebno promicati još veću osobnu, obiteljsku i društvenu otvorenost za iskustvo Božje blizine, njegova svjetla, spoznaje dublje razine našeg postojanja. Kad čovjek djeluje iz jedinstva s Bogom, iz povezanosti pameti i srca, ostvaruje duboki smisao svoga postojanja. Ako nevolja koja se događa ovih dana bude probudila našu osjetljivost za nove vrijednosti, napose međusobno poštovanje i solidarnost, tada je ona poslužila rastu našeg ljudskog dostojanstva, zaključio je biskup.

Na završetku euharistijskog slavlja biskup je podsjetio kako je prije nekoliko godina prigodom vizitacije lipovljanske župe posjetio i Kraljevu Veliku te da je saznajući za opasnost od poplave rado došao posjetiti vjernike koji su u nevolji. Istakao je i da mu osobitu radost pruža spoznaja kako je njihovo vjerničko srce, poput vitkog zvonika njihove crkve osvjetljena noću, obasjano Božjim svjetlom. Zamolio je Isusovu Majku da im pomogne kako bi uvijek ostali takvi, osobito u trenucima poteškoća.

SUSRET DJELATNIKA KATOLIČKIH ŠKOLA NAŠE BISKUPIJE

Katolička škola je ustanova cjelovitog odgoja

Piše i snimio: Vjekoslav Marić

Katolički Odgojno-obrazovni centar u Požegi organizirao je 11. siječnja redoviti godišnji formacijsko-duhovni susret profesora, učitelja i djelatnika katoličkih škola Požeške biskupije.

Na početku susreta Ivica Žuljević, upravitelj Centra, pozdravio je biskupa dr. Antuna Škvorčevića, ravnatelje Katoličke gimnazije u Požegi i Virovitici Roberta Mokrog i Ivicu Šoha te sve djelatnike škola. Potom je navješten tekst iz Matejeva evanđelja o pohodu triju mudraca novorođenom kralju u Betlehemu.

Biskup je zatim zahvalio svima nazočnima te im poželio Božju pomoć u njihovu djelovanju. Reкао je da će nova godina biti uspješna ukoliko budu u svom djelovanju bili onog raspoloženja na koje ih potiče upravo pročitano evanđelje. Predstavio je osobe koje se u njemu pojavljuju i spomenuo kako Herod, ograničen svojom vlašću i interesom, ostaje posvema zatvoren za Betlehemske Dijete, a slično je i s njegovim suradnicima pismoznancima koji su puno toga naučili i znaju sve protumačiti, ali ostaju zarobljenici svoje samodostatnosti i samodopadnosti. Upozorio je kako su trojica mudraca ljudi znanja svjesni tame koja ih zahvaća i vlastite nedostatnosti, ali ujedno su i osobe okrenute svjetlosti; kreću za zvijezdom i pogledom vjere vide u Betlehemskom Djetetu onoga koji njihovu tamu ispunja svjetlom. Potpuno mu se povjeravaju svojim poklonom, postaju ispunjeni životom koji nadilazi znanje, zahvaćeni su ljubavlju, dionici su smisla. Biskup je podsjetio da je upravo vjera u Isusa Krista prodor svjetla u našu životnu tamu te je citirao Dostojevskog: „Sin sam ovog vremena, sin manjkave vjere i svakodnevnih sumnji i to sam sve do dna. Ali kakvih me teških muka koštala i još me košta čežnja vjere koja mi je u duši toliko snažnija koliko su u meni prisutnija suprotna stanja“.

Svjedoci djeci i mladima

Nadodao je biskup kako se i nama svakodnevno događa isto i kako nam kao i Dostojevskom Isus Krist ostaje izazov i šansa

ako ga cjelovito prihvatimo te je nastavio citirati ruskog pisca: „No Bog mi šalje trenutke u kojima sam posvema u miru. U tim trenucima oblikovao sam ispovijest vjere u kojoj je za mene sve jasno i sveto: vjerujem da nema ništa ljepše, dublje, razumnije, hrabrije, savršenije od Krista i sa žarkom ljubavlju ponavljam - ne samo da nema, nego ne može ni biti. (...) Kad bi mi netko dokazao da je Krist izvan istine, dokazao da istina uistinu nije u Kristu, radije bih ostao s Kristom nego s istinom“. Biskup je istaknuo učiteljima da upravo po živoj vjeri u Isusa Krista postaju djeci i mladima svjedoci onoga što je u katoličkim školama drugačije - gledanju sebe u Isusovu svjetlu, nastojanju ostvarivanja čovjeka po njegovoj mjeri, životu u mogućnostima njegova Duha. U tom smislu poželio im je uspjeh u osobnom životu i učiteljskom svjedočenju tijekom nove godine.

Žrtva i odricanje

Zatim je upravitelj Centra predstavio gosta predavača dr. Krunoslava Novaka, profesora na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu, koji je govorio na temu „Mladi i mediji“. On je učitelje upoznao s prednostima i nedostatcima medija u odgoju mladih istaknuvši kako su mladi rođeni i odgojeni u novoj medijskoj kulturi gdje počesto dolazi do nesporazuma između internet-generacije i generacije pridošlica koji nisu rođeni u doba elektroničke revolucije. Pozvao ih je na prihvaćanje takvog života, ali uvijek s dozom obzira i laganog „kočenja“ u brzom napretku. Istaknuo je kako katoličke škole trebaju uvijek paziti na cjeloviti odgoj osobe te ne smiju zaboraviti duhovnu dimenziju, odnosno žrtvu i odricanje u odgoju mladih. Susret je završio duhovnim programom u Katedrali te zajedničkim objedom.

Susret ravnatelja katoličkih škola u Hrvatskoj

U prostorima Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu na poziv požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, predsjednika Vijeća HBK za odgoj i obrazovanje, 28. siječnja održan je susret ravnatelja katoličkih škola na području Republike Hrvatske. Biskup je upoznao ravnatelje s Odredbama HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama od 17. listopada prošle godine u čijem se uvodnom dijelu predstavlja identitet katoličkih škola u

skladu sa Zakonikom kanonskoga prava i drugim crkvenim dokumentima te potom određuje okvir unutar kojeg one djeluju u RH kao jedinstven sustav. Zadaća je Nacionalnog ureda za katoličke škole pri HBK voditi brigu o pitanjima općeg značenja, napose o ostvarivanju onoga što je za njihov status utvrđeno ugovorima između Svete Stolicе i Republike Hrvatske. Generalni tajnik HBK Enco Rodinis upoznao je potom rav-

natelje s bezvezom da sve škole od 1. siječnja ove godine vode knjigovodstvo propisano za neprofitne ustanove. Početkom mjeseca veljače Tajništvo HBK u suradnji s Ministarstvom financija organiziralo je u Zagrebu edukacijski seminar za računovođe i tajnike katoličkih škola. Razgovaralo se i o različitim pitanjima rada katoličkih škola, između ostalog o trajnoj formaciji učitelja te boljoj koordinaciji djelovanja škola. (I. Ž.)

ODRŽAN STRUČNI SKUP VJEROUČITELJA POŽEŠKE BISKUPIJE

Vjeronauk je prikladan predmet za provedbu građanskog odgoja

Piše: Anto Ivić • Snimio: Ivan Popić

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije i Agencije za odgoj i obrazovanje, 22. veljače održan je cjelodnevni stručni skup za vjeroučitelje osnovnih i srednjih škola Požeške biskupije na temu "Građanski odgoj i obrazovanje". Skupu je prisustvovalo 140 vjeroučitelja. Uvodno izlaganje održala je Ankica Mlinarić, viša savjetnica iz osječke podružnice Agencije predstavljajući kurikulum građanskog odgoja i obrazovanja koji se počeo eksperimentalno provoditi u dvanaest škola; osam osnovnih i četiri srednje. Naglasila je kako je kurikulum u privremenoj fazi te je osnovano povjerenstvo kojemu je povjerenjena revizija istoga. Tijekom travnja bit će otvorena javna rasprava i realizirat će se zadnja revizija te bi sljedeće školske godine građanski odgoj postao obavezan u svim hrvatskim školama.

O korelaciji kurikuluma plana i programa katoličkog vjeronauka u osnovnoj školi govorila je vjeroučiteljica Danijela Čačija, a za srednje škole vjeroučitelj Tomislav Peček te je donešen zaključak kako katolički vjeronauk zbog svog bogatog plana i programa i dalje ostaje najidealniji predmet za provedbu građanskog odgoja.

U drugom dijelu stručnog skupa predavanje na temu "Ljudska osoba i solidarnost kao temelj GOO-a" održao je Ivan Munjin, student 5. godine KBF-a u Zagrebu te član Organizacijskog odbora građanske inicijative "U ime obitelji". U svom izlaganju ista-

knuo je kako je građanski odgoj prilika svima da učine nešto dobro za čovjeka koji se najviše razvija i ostvaruje u odnosu prema drugima, a s čovjekom nužno i svi subjekti društva, napose obitelj i odgojno-obrazovne institucije kojima je cilj služiti čovjeku i njegovu razvoju.

O aktivnoj participaciji građana u društvenim procesima progovorio je Lino Zonjić, jedan od članova Inicijative „U ime obitelji“. On se osvrnuo na situaciju u domovini rekavši kako živimo u vremenu nametanja ideologije suprotne vrijednostima, kulturi i identitetu hrvatskog društva, a to se odvija putem zakona, medija i obrazovnog sustava s ciljem promjene javnog mnijenja i destrukcije obitelji kao temelja društva. - Inicijativa „U ime obitelji“ želi spriječiti nametanje ideologije i osnažiti demokratske procese

te donositi pozitivne promjene u društvu - poručio je Zonjić.

“Mediji - sukreatori demokracije”, naziv je predavanja koje je održala Željka Markić. Govoreći o nedavnom referendumu istaknula je važnost teme braka i obitelji za demokratsko društvo, dostojanstvo ljudske osobe te slobodu odlučivanja jer ljudska osoba ne može biti slobodna ukoliko do nje ne dolaze točne informacije. Istaknula je važnost medija zbog njihove sveprisutnosti u društvu rekavši kako su oni oči i uši društva te prema medijskim informacijama čovjek donosi prosudbu o konkretnim događajima zbog čega se nužno nameće i pitanje kritičnosti u prosuđivanju vrijednosti informacija. Održane su dvije tematske radionice: “Mediji – sukreatori demokracije” i “Dostojanstvo ljudske osobe i ljudska prava u pluralnome društvu”.

Proslavljen Dan bolesnika u požeškoj Općoj županijskoj bolnici

Bolnici su potrebni služitelji poput Marije

Na blagdan Gospe Lurdske, koji je ujedno i Dan bolesnika, 11. veljače požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u kapeli Opće županijske bolnice zajedno s bolničkim dušobrižnikom Josipom Krpeljevićem te župnikom Župe sv. Terezije Avilske Ivićem Žuljevićem. Slavlju su prisustvovali bolnički djelatni-

ci s ravnateljem dr. Željkom Glavićem te bolesnici, a pjevanje je predvodio zbor Katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara Požeške biskupije. Biskup je najprije blagoslovio novouređeni prostor bolničke kapele. Članovima spomenute Udruge, na čelu s predsjednicom Mirom Ilić, čestitao je blagdan njihove svete zaštitnice. Rekao je da blagoslivlja kapelu kako bi ona u bolničkom zdanju služila zdravlju duša djelatnika i bolesnika. Još je dodao da prostor kapele može primiti ograničen broj ljudi, ali da služi tome da njezini posjetitelji prošire prostore srca i duha da bi se u njihovim tijelima, ograničenim bolešću i smrtnošću, nastanio Isus Krist, pobjednik nad smrću.

U homiliji biskup je podsjetio na poruku pape Franje povodom Dana bolesnika: “I mi smo dužni živote položiti za braću“. Potom je temeljem evanđeoskog izvještaja o Isusovu čudu u Kani Galilejskoj rekao kako je u njemu sve usredotočeno na oso-

bu Isusa Krista na kojega usmjerava Marija te na mogućnosti kojih se postaje dionikom kad netko povjeruje u njega. Istaknuo je da je u bolnici potrebno služitelja koji će, poput Marije, djelatnike i bolesnike usmjeravati na osobu Isusa Krista i povjeravati njegovim božanskim mogućnostima naše ljudske granice kako bi on u nama ostvario svoju pobjedu.

Na završetku slavlja biskup je zahvalio svima koji u požeškoj bolnici služe cjelovitim dobrom bolesnika te ih povjerio brižnoj skrbi i ljubavi Isusove Majke. Osim svete mise, dušobrižnik Josip Krpeljević organizirao je zajedno s članovima Udruge katoličkih medicinskih sestara i tehničara obilazak bolesnika po odjelima, slavljenje sakramenta bolesničkog pomazanja te podjelu prigodne tiskane građe. U bolničkoj kapeli nakon slavlja svete mise organizirano je i klanjanje pred Presvetim. (I.Ž. • Snimio: Duško Mirković)

PROSLAVLJEN DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA U POŽEGI

Redovnici su pozvani probuditi svijet

Piše: Ivica Bošnjak • Snimio: D. Mirković

Na blagdan Prikazanja Gospodinova, 2. veljače, u Požegi su se okupile sestre redovnice koje pastoralno djeluju na području Požeške biskupije kako bi proslavile Dan posvećenog života.

Program je započeo u dvorani bl. Alojzija Stepinca gdje je Ivica Bošnjak održao razmatranje na temu „Preobražena egzistencija“ u kojoj je progovorio o izazovima redovničkih zvanja s težištem na vjernom održavanju zavjeta čistoće, poslušnosti i siromaštva.

Naglasio je kako se radi o tri zavjeta čija se vrijednost u današnjoj kulturi ne priznaje kao odlika koja bi trebala resiti svaku ljudsku osobu te da je zbog nametanja hedonizma, individualizma i materijalizma, vjerno življenje spomenutih zavjeta postalo još većim izazovom. Pozvao je sestre da svaki dan u svom srcu obnavljaju zavjete putem osobne molitve i razmatranja, a osobito klanjanjem pred Presvetim. Potaknuo ih je da nastoje živjeti vjernost Bogu uzajamnom izgradnjom i potporom unutar zajednice; rastući u ljubavi, slozi i zajedništvu. Na takav način, naglasio je, najbolje se otvaraju vrata samostana novim duhovnim zvanjima.

Što nam je životni cilj?

Slijedilo je svečano euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević. Sestre su u ulaznoj procesiji s biskupom, svećenicima, sjemeništaricama i ministrantima ušle u Katedralu sa zapaljenim svijećama koje je biskup blagoslovio zajedno sa svijećama brojnih prisutnih vjernika. U homiliji biskup je podsjetio kako mnogi ljudi žele postići određeni cilj u životu i kažu da potom mogu umrijeti. Pozvao je nazočne da ispituju što je cilj koji oni žele postići, a nakon kojega su spremni mirno umrijeti. Predstavio je starca Šimuna iz evanđelja kao čovjeka koji se u molitvi ispunio Duhom Svetim te u Isusu Kristu prikazanom u hramu prepoznao svjetlo što prosvjetljuje i pobjeđuje smrtnu tamu života te koji je, primivši ga u naručaj, izjavio da sada može umrijeti.

Spomenuo je kako je u našim suvremenim hrvatskim tminama i neuspjesima te u svakodnevnom nagomilanim nečistoćama potrebno tražiti svjetlo i bistrinu istaknuvši da je Isus Krist Božji poslanik koji je utjelovljenjem ušao u našu krv i meso i svojom žrtvom ljubavi očistio sve ono što je u nama nesposobno, nemoćno i smrću ranjeno da bismo zasvijetlili u punini Božjeg dara života kao što nam tumači i pisac Poslanice Hebrejima.

Potaknuo je vjernike da se danas obnove u svijesti kako im je, kao i starcu Šimunu, potreban jedino Isus Krist te kad

njemu potpuno povjere svoje živote, učinit će ono što je bilo najpotrebnije na ovom svijetu te mogu mirno umrijeti.

– Onome tko se odrekne Isusa Krista, preostaje mučenje sa svojom i tuđom nečistoćom te će na kraju umrijeti, a da ne vidi svjetla – poručio je biskup te zahvalio vjernicima što trudeći se oko Božjeg svjetla u srcu postaju hrvatskim oazama bistrine.

Biskup se zatim obratio sestrama redovnicama i upoznao ih sa Skupštinom Unije generalnih redovničkih poglavara održanom u Rimu čije je sudionike papa Franjo primio u audijenciju.

Crkva mora biti privlačna

Potom je biskup pročitao nekoliko pitanja koja su redovnici postavili Papi: Što očekujete od posvećenog života? Što od njega tražite? Kada bi bili na našem mjestu, kako bi prihvatili poziv da idete na periferiju živjeti evanđelje bez zadržke, evanđeosko proroštvo? Što bi se osjetili pozvanim činiti? Biskup je istaknuo kako bi želio da se o ovim pitanjima razgovor nastavi i u Požegi dok se slavi Dan posvećenog života. Citirao je nekoliko Papinih odgovora redovnicima, među kojima je i sljedeći: „Crkva mora biti privlačna, probuditi svijet! Budite svjedoci drugačijeg svijeta u onom što činite, kako djelujete i živite! Moguće je živjeti drugačije u ovom svijetu. Radi se o napuštanju svega da bi se slijedilo Gospodina. Ne, ne želim reći ‘radikalno’. Evanđeoska radikalnost ne pripada samo redovnicima, traži se od svih. Ali redovnici slijede Gospodina na poseban način – proročki. Od vas očekujem takvo svjedočenje. Redovnici trebaju biti u stanju probuditi svijet“. Na pitanje o propovijedanju i življenju evanđelja na rubu i periferiji, biskup je također citirao Papin odgovor: „Uvjeren sam u jedno: velike povijesne promjene događale su se kad stvarnost nije bila gledana iz centra, nego s periferije. (...) Za mene je ovo zaista važno: potrebno je poznavati stvarnost iz iskustva, posvetiti određeno vrijeme odlasku na periferiju da bi se uistinu poznavala stvarnost i ono što živi narod.“

Biskup je pozvao redovnice da se uključe u taj dinamizam i idu navedenim putem te izrazio radost zbog Papine najave da će 2015. godina biti Godina posvećenog živo-

ta. Nakon završetka homilije redovnice su s upaljenim svijećama izrazile zahvalu za dar posvećenog života i molile za vjernost svetim zavjetima siromaštva, čistoće i poslušnosti.

Biskupijsko hodočašće u Rim na proglašenje svetim pape Ivana Pavla II.

On je utemeljio našu Biskupiju i vjerujemo da bdije nad njom

Vjernici Požeške biskupije imaju prigodu sudjelovati na kanonizaciji pape Ivana Pavla II. u Rimu 27. travnja ove godine. Hodočašće organizira Požeška biskupija od 23. do 28. travnja, a svi koji žele biti dionici povijesnog događaja i poći na put, mogu se prijaviti u župne urede ili u poslovnici APP turizma u Požegi. Blaženi papa Ivan Pavao II. ima posebno značenje za Hrvatsku. Tri puta je kao hodočasnik boravio u našoj domovini. Našu Biskupiju utemeljio je 1997. godine te imenovao prvog biskupa Antuna Škvorčevića. U znak zahvalnosti za to veliko djelo Požeška biskupija uredila je u kripti požeške Katedrale kapelu njemu u čast. U kapeli se nalazi relikvija bl. Ivana Pavla II., zatim njegov kalež i misnica koje je Požeškoj biskupiji darovao njegov tajnik, sadašnji krakovski nadbiskup, kardinal Stanislav Dziwisz. Ne treba zaboraviti da je blaženi Papa okrunio i lik Gospe Voćinske 2003. godine u Osijeku.

– Blaženi Papa i danas nam je najbliži po duhu kojim nas je ljubio u Rimu i u Hrvatskoj te u trenutku utemeljenja Požeške biskupije, a tim nas duhom voli i sada iz vječnosti – poručio je biskup Antun Škvorčević minuloga listopada 2013. na slavlju blaženikova blagdana te pozvao vjernike da pođu u Rim na proglašenje svetim Ivana Pavla II.

Hodočašće Požeške biskupije u Rim

prigodom proglašenja svetim pape Ivana XXIII. i Ivana Pavla II. 23.-28. travnja 2014.

APP

Cijena aranžmana iznosi 2.590,00 kn
Odgovorni organizator: Zora Krležanović 00385 95 273 1337
Magr. Josip Devčić 00385 99 490 9003
Za sve detaljne informacije molim vas nazovite
APP TURIZAM 034 274 345

BISKUP ŠKVORČEVIĆ PRIMIO EPISKOPA JOVANA

Važnost njegovanja međusobnog ljudskog i kršćanskog poštovanja

Piše i snimio: Ivica Bošnjak

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 4. ožujka Jovana Čulibrka, episkopa lippljanskog, kojega je njegova svetost, srpski patrijarh Irinej, kao svoga vikarnog episkopa, zadužio za vođenje brige o Slavonskoj eparhiji sa sjedištem u Pakracu, a nakon umirovljenja episkopa Save Jurića u studenom prošle godine. U episkopovoj pratnji bio je pakrački paroh, arhijerejski zamjenik i eparhijski sekretar, protojerej stavrofor Đorđe Teodorović; požeški paroh, protojerej Aleksandar Bijelić i monah Pavle Kondić. Biskup je episkopu izrazio dobrodošlicu u njegovu pastirskom djelovanju u Slavonskoj eparhiji koja je teritorijalno gotovo istovjetna s Požeškom biskupijom te istaknuo važnost njegovanja međusobnog ljudskog i kršćanskog poštovanja. Predstavio je evandeoska načela po kojima, s jakim osjećajem za složenost teškog povijesnog naslijeđa na ovim prostorima, nastoji pristupiti mjestima ljudskih stradanja na području Požeške biskupije. Spomenuo je kako, na poticaj pape Ivana Pavla II., osobno i s vjernicima djeluje u duhu čišćenja povijesnog pamćenja koje je povezano s evandeoskim praštanjem i pomirenjem. Zauzeo se za suradnju u određenim

pastoralnim pitanjima, napose u liječenju rana koje je u dušama ostavio nedavni rat.

Episkop Jovan izrazio je zadovoljstvo susretom, prenio je biskupu pozdrave njegove svetosti patrijarha Irineja te je, temeljem svoga iskustva i svjestan brojnih složenih pitanja koja muče ljude na našim prostorima, posvjedočio važnost suradnje u njihovu rješavanju i promicanju evandeoskih vri-

jednosti. Osvrnuo se na procese u suvremenom društvu povezane s liberalizmom koji u svojoj negativnosti jednako pogađaju pripadnike obiju Crkava te naglasio potrebu traženja zajedničkih odgovora. Progovorio je i o nekim konkretnim pitanjima u Slavonskoj eparhiji. Susret, na kojem je sudjelovao i kancelar Biskupije Goran Lukić, protekao je u ozračju povjerenja i vedrine.

SKUPŠTINA HRVATSKE KATOLIČKE UDRUGE MEDICINSKIH SESTARA I TEHNIČARA U POŽEŠKOJ BISKUPIJI

Suprotstaviti se ravnodušnosti prema zlu u svijetu

Piše i snimila: Ljiljana Marić

Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji održala je 22. veljače u Biskupskom domu u Požegi svoju osamnaestu Godišnju skupštinu koja je ujedno bila i izborna. Osim predstavnika ogranaka Udruge s područja Požeške biskupije, skupštini su nazočili i gosti iz drugih udruga, bolnički dušobrižnik Josip Krpeljević te p. Mijo Nikić. Sudionike Skupštine, u ime biskupa Antuna Škvorčevića, pozdravio je

kancelar Goran Lukić. Zahvalio im je za njihovo svakodnevno služenje bolesnicima, potaknuo ih da svakim danom sve življom vjerom u bolesnima prepoznaju Kristovo lice te zaželio uspješan rad Skupštine.

Predsjednica udruge Mira Ilić, koja je treći puta izabrana na ovu dužnost, u uvodnoj je riječi podsjetila kako je papa Franjo prigodom ovogodišnjeg Svjetskog dana bolesnika u svom obraćanju bolesnicima i svima onima koji skrbe o njima pod nazivom Vjera i ljubav rekao: "I mi smo dužni živote položiti za braću" (1 Iv 3, 16). Citirajući Papinu poruku istaknula je da, ukoliko pristupamo s nježnošću onima koji su potrebiti skrbi, unosimo nadu i Božji osmijeh u proturječna svijeta. Također je naglasila da, kao zdravstveni djelatnici i kršćani, ne smijemo ostati ravnodušni pred zlom bolesnog svijeta u čijem se društvu i mi nalazimo te je potrebno osnažiti svoj "imunitet", a koji je zapravo savjest, da i mi ne obolimo. Dodala je da, kao nevladina Udruga, medicinske sestre i tehničari imaju pravo i dužnost sudjelovati u javnom mnijenju i borbi za izgradnju boljeg i pravednijeg društva kao što su to činili i prigodom izrade Zakona o

potpomognutoj oplodnji, Zakona o zdravstvenom odgoju u školskom sustavu te u slučaju zaštite primalje Jage Stojak koja je u kninskoj bolnici dobila otkaz jer nije željela sudjelovati u postupku pobačaja.

Nakon Skupštine, p. Mijo Nikić održao je predavanje na temu "Vjera i duševno zdravlje." Pojasnivši dimenzije čovjeka – um, tijelo, emocije i djela, spomenuo je duhovne bolesti koje mogu zahvatiti čovjeka, a koje se zatvorenost prema Bogu, odbijanje Božje milosti, mržnja, svjesna zloća i glavni grijesi te progovorio o terapijskom djelovanju vjere na ljudsko biće. Istaknuo je kako nam vjera pomaže da shvatimo da smo voljena bića jer nas je Bog stvorio iz ljubavi, oprašta nam svaki grijeh, uklanja strah, potiče na strpljivost. Dodao je da je vjera moć koja pomaže shvatiti besmrtnost čovjekova duha, da nas potiče na autentičnu ljubav i nesebično darivanje, a Bogu smo najbliži upravo kad se nesebično darujemo bližnjima. Služenje potrebitima u ljubavi i strpljivosti božanski je način darivanja, istaknuo je predavač.

EDUKACIJSKI SUSRETI ČLANOVA ŽUPNIH PASTORALNIH VIJEĆA

Korizmene kateheze u pripravi za proglašenje svetim pape Ivana Pavla II.

Piše: Ivica Bošnjak • Snimio: Goran Lukić

Povodom proglašenja svetim blaženog Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije i velikog prijatelja hrvatskog naroda, u svim župama Požeške biskupije tijekom korizme 2014. bit će organizirane župne kateheze s temama iz blaženikova bogatog učenja o braku i obitelji. Kako bi se što bolje realizirale navedene kateheze, vrlo je važna i dobra priprava voditelja radnih skupina, odnosno triju odbora župnih pastoralnih vijeća te vjeroučitelja i drugih suradnika.

O braku i obitelji

Zbog toga su u tjednu prije korizme održani edukacijski susreti članova župnih pastoralnih vijeća na arhidakonatskoj razini, a prvi takav susret bio je u srijedu, 26. veljače, u Novoj Gradiški za Posavski arhidikonat, odnosno za Novogradiški i Novokapelački dekanat. Idući dan održan je susret za Zapadno-slavonski arhidikonat u prostoru Hrvatskog doma u Pakracu, a zadnjeg dana veljače susret je održan u kino-dvorani grada Slatine za Slavonsko-podravski arhidikonat. Zadnji susret, 1. ožujka, bio je u Domu sv. Augustina u Velikoj za Katedralni arhidikonat.

Na samom početku susreta sve prisutne voditelje Odbora za naviještanje Božje Riječi, Odbora za liturgijski i molitveni život te Odbora za karitativnu djelatnost iz Župnih pastoralnih vijeća pozdravio je biskup Antun Škvorčević. On je istaknuo kako tijekom korizme na poseban način želimo oslušivati učenje bl. pape Ivana Pavla II. o braku i obitelji te je progovorio o ovogodišnjem korizmenom programu u pripravi za proglašenje blaženim pape Ivana Pavla II.

Važnost karitativne djelatnosti

Biskup je naglasio kako tim putem nastavlja i papa Franjo koji je za iduću jesen sazvao izvanrednu Biskupsku sinodu u Rimu na temu braka i obitelji, a sljedeće godine održat će se i redovita Sinoda. - Na Sinodi želi se na razini opće Crkve razmišljati o mnogim pitanjima koja se odnose na brak i obitelj i to u svjetlu evanđelja kako bi došli do novih

Nova Gradiška

Slatina

Pakrac

Velika

rješanja – rekao je biskup. Naglasio je kako želimo putem korizmene kateheze o braku i obitelji teške bračne situaciju nastojati evangelizirati, pomoći ljudima da izađu iz mraka u kojem se nalaze. Istaknuo je kako je okvir za korizmeni pastoralni program prije svega nedjeljna sveta misa koja treba biti snažni susreti s Božjom Riječi i prilika za osobno pročišćenje i obraćenje, a zatim pobožnost Križnog puta petkom, uz koju je vezana kateheza.

Biskup je u nastavku progovorio o važnosti karitativne djelatnosti u župama tijekom korizme pri čemu je osobito pozvao na jaču osjetljivost i brigu za obitelji s brojnijom djecom. Na kraju je svima zahvalio na dolasku, a i na svemu onome što će u suradnji sa svojim župnicima učiniti tijekom predstojeće korizme.

Predstavljene kateheze

U nastavku edukacijskog susreta održane su radionice za voditelje Odbora za naviještanje Božje Riječi, Odbora za liturgijski

i molitveni život te Odbora za karitativnu djelatnost.

O samom korizmenom programu govorili su vlč. Ivica Bošnjak te vjeroučitelji Patricija Brdar i Ana Marija Biršić Glibo. Svim članovima Odbora za naviještanje Božje Riječi i Odbora za liturgijsko-molitveni život predstavili su šest tema koje će se obrađivati tijekom korizmenih petaka: *Brak i obitelj po Božjem naumu*, *Obitelj - zajednica različitih osoba*, *Obitelj - njezino poslanje u Crkvi*, *Obitelj - zajednica koja se posvećuje*, *Obitelj - izvorište duhovnih zvanja* te *Obitelj u teškim životnim situacijama*. Potom se govorilo o ciljevima kateheza i načinima i metodama koje se mogu koristiti pri realizaciji ovog programa u župama.

S voditeljima Odbora za karitativnu djelatnost radionicu je održao Goran Lukić, ravnatelj Caritasa Požeške biskupije, koji je želio potaknuti na karitativne sadržaje i aktivnosti koje se mogu i trebaju organizirati tijekom nadolazeće korizme u svim župama.

Biskup Škvorčević primio Ivu Stiera, zastupnika u Europskom parlamentu

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 1. ožujka Davora Ivu Stiera, zastupnika u Europskom parlamentu s pratnjom. Biskup je izrazio zahvalnost zastupniku za političku kulturu koju promiče u svom djelovanju, za odmjerenost i dijaloško nastupanje u hrvatskoj i europskoj javnosti, za vrijednosti koje zastupa. Istaknuo je važnost komunikacije hrvatskih zastupnika s pojedincima i skupinama na europskoj razini, nastojanje oko njihova što boljeg upoznavanja s našim prilikama te pridobivanja potpore za određene projekte. Osvrnuo se na sadašnje stanje na hrvatskoj javnoj sceni i naglasio potrebu jasnijeg stranačkog profiliranja i snažnijeg zauzimanja na zakonodavnoj i drugim razinama za temeljne društvene vrijednosti te za uljudenost u promicanju općeg dobra hrvatskih građana bez vrijeđanja i ponižavanja drugačijega.

Zastupnik Stier je upoznao biskupa sa svojim iskustvima u europskom parlamentarnom radu, istaknuo određene uspjehe hrvatskih zastupnika u izglasavanju pojedinih odluka, posvjedočio o mogućnostima koje još treba nastojati ostvariti. Predstavio je svoje poglede o nekim političkim i drugim društvenim pitanjima, važnima za hrvatsku budućnost te se složio s biskupom o potrebi suradnje na svim razinama kod nas i izbjegavanja sukoba i podjela koje ne doprinose općem dobru. Biskup je na kraju upoznao zastupnika s Požeškom biskupijom i njezinim pastoralnim djelovanjem.

SVJETLUŠKA KOVAČ, VODITELJICA ŽUPNOG CARITASA U DARUVARU

Sve se može uz malo volje i Božju pomoć

Razgovarala : Nikolina Rendić • Snimio: Dominik Grgić

Svjetluška Kovač, umirovljena 64-godišnja profesorica ekonomske grupe predmeta iz Daruvara, odgojena je u pravoj katoličkoj obitelji. Svojih uvjerenja nikada se nije odrekla pa ni dok je u bivšoj državi radila u različitim srednjim školama. Više od dvadeset godina aktivna je u Caritasu, a to je ono što u potpunosti ispunjava njezin život. Za svoj rad dobila je i biskupijsku medalju s Poveljom zahvalnosti. Voditeljica je župnog Caritasa Župe Presvetog Trojstva u Daruvaru. Uporno naglašava da ne zaslužuje da je se posebno izdvaja i spominje jer je župni Caritas zajednički i složni timski rad volontera kojima rado pomažu i ostali župljani. Dobra organizacija i Božja pomoć, napominje, najveći su saveznici u karitativnom radu.

• **S obzirom da ste radili u školi, jeste li morali skrivati svoja vjerska uvjerenja?**

– Mogu reći da sam imala sreću. Iako su kolege u školi znali da sam vjernica, nisam zbog toga imala problema. Svoju vjeru nikada nisam tajila. Svi su znali da idem u Lurd ili Mariazell. Živjela sam i radila u Ivanić-Gradu i bilo je uobičajeno da kolege, a i ravnateljica škole, kod mene dolaze na Badnjak ili na Veliku subotu i da zajedno slavimo blagdane. Na nedjeljnu misu išla sam u Daruvar jer sam tu posjećivala roditelje.

• **Koliko se već dugo bavite karitativnim radom?**

– Počela sam prije dosta godina; početkom Domovinskog rata kada sam kao profesorica živjela i radila u Ivanić-Gradu. Sa svojom prijateljicom liječnicom Anom i župnikom Josipom Čorićem posvetila sam se pomaganju drugima.

• **Kako ste počeli s radom u sadašnjem župnom Caritasu?**

– S povratkom u rodni Daruvar, nakon odlaska u mirovinu, dok sam njegovala svoje roditelje, a na poticaj pojedinaca koji su prepoznali moje sklonosti, posvetila sam svoje vrijeme i znanje na dobro drugima. Caritas u Župi Presvetog Trojstva postojao je dugi niz godina, ali javljao se tek povremenim akcijama. Osjetila se potreba za kontinuiranim i organiziranim radom da bi Caritas postao učinkovit. S vremenom se okupila grupa entuzijasta koji su željeli unijeti novosti u humanitarni rad.

• **Koja je vaša funkcija kao voditeljice župnog Caritasa?**

– Kao voditeljica trudim se uvijek osmisliti i predlagati nešto novo da bi naše akcije bile uspješne, da bi u njih bilo uključeno što više župljana te da potaknemo ljude na pomoć drugima koji su potrebiti i manje sretni.

• **Čime se sve bavi župni Caritas?**

– Naše akcije tijekom godine uglavnom su vezane uz veće crkvene blagdane i razdoblja, kao što su Svijećnica, Gospa Lurdska, Cvjetnica, advent i korizma. Uz to, organiziramo i razne projekte koji nisu vezani uz crkveni kalendar. Izrađujemo i prodajemo krunice i kipove; pečemo kolače i pokladnice. U sve naše akcije uključujemo i župljane koji se uvijek rado odazivaju. Počeli smo i s novim akcijama. Mjesečno dajemo dvije stipendije nadarenim učenicima slabijeg imovinskog stanja. Dva puta tjedno razvo-

zimo tople obroke starijima i nemoćnima, bez obzira na vjersku i nacionalnu pripadnost. U manjim iznosima podmirujemo račune za režije nekim obiteljima. Najčešće prikupljamo, slažemo i razvozimo pakete s prehrambenim namirnicama. Od velike su važnosti i posjeti staračkim domovima, bolesnicima te samcima. U akcije se redovito uključuju i najmlađi članovi župe – dječja karitativna grupa te kandidati za sakrament prve pričesti i potvrde.

• **Postoje li neke akcije na koje ste posebno ponosni?**

– Akcija »Ova svijeća gori duže« pokrenuta je uoči blagdana Svih svetih. Pribavili smo lampione i prodavali ih pred crkvom. Ono što nas je sve jako iznenadilo, bio je veliki odziv župljana. Oni su donirali vrlo mnogo lampiona, a na kraju smo ih prodali preko tisuću. Volimo kad se vjernici tako spontano uključuju u naše akcije.

• **Nakon tolikih godina djelovanja u župnom Caritasu, jeste li primijetili napredak?**

– Uključenost župljana u rad Caritasa puno je veća nego prije. Mislim da na tome možemo zahvaliti našim župnicima i kapelanu koji na razne načine potiču sudjelovanje u akcijama. Sve nas je iznenadio iznos od 30 000 kuna koji smo prošle godine uspjeli prikupiti u navedenim akcijama. Dio sredstava uložili smo u materijal za izradu novih nabožnih predmeta, a veći dio upotrijebljen je za navedene akcije.

• **Surađujete li i s drugim Caritasima?**

– Snažan vjetar u leđa daje nam biskupijski Caritas koji nas potiče da nastavimo s dobrim djelovanjem. Uz to, susjedna Župa svetog Antuna Padovanskog naš je saveznik u dobrim djelima. Surađujemo i sa župom iz Pazina koja nam za Cvjetnicu šalje maslinove grančice te sa susjednim župama Pakračkog dekanata.

• **Što biste naglasili kao svoju poruku drugima?**

– Iznenadujuće je koliko ljudi rado pomažu uz želju i pravi poticaj i to ne samo vjernici, nego i svi ljudi dobre volje. Uz dobru ekipu volontera i svećenike koji nas podržavaju, naš Caritas djeluje u punom sjaju, a nadam se da će, uz Božju pomoć, nastaviti širiti dobro u našem gradu i Župi.

ODRŽANA BISKUPIJSKA VJERONAUČNA OLIMPIJADA

Najbolji daruvarski osnovci te virovitički klasičari

Razgovarala : Nikolina Rendić • Snimio: Dominik Grgić

Biskupijska vjeronaučna olimpijada osnovnih i srednjih škola Požeške biskupije održana je u Požegi 19. veljače 2014. godine u organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije i županijskih ureda za društvene djelatnosti. Natjecanju koje se sastojalo od tri dijela - pismenog ispita, tombole i kviza „Tko želi biti Isusov milijunaš“, pristupilo je deset ekipa učenika osnovnih škola za koje je prvi dio natjecanja organiziran u požeškoj Osnovnoj školi Julija Kempfa. Prvi dio natjecanja za učenike srednjih škola održan je u požeškoj Ekonomskoj školi dok su drugi i treći krug natjecanja za osnovnoškolske i srednjoškolske ekipe održani u požeškoj Gimnaziji. Prema broju ostvarenih bodova među osnovnoškolskim ekipama prvo mjesto osvojila je ekipa Osnovne škole Vladimira Nazora iz Daruvara na čelu s mentoricom Tihanom Petković; drugo mjesto ekipa Osnovne škole Zdenka Turkovića iz Kutjeva

na čelu s mentorom Milorodom Bandalom dok je treće mjesto pripalo ekipi Osnovne škole „Mato Lovrak“ iz Nove Gradiške na čelu s mentoricom Andrijanom Petrović.

U natjecanju srednjoškolskih ekipa prvo mjesto osvojila je ekipa virovitičke Katoličke klasične gimnazije na čelu s mentorom Klaudiom Milohanovićem; drugo mjesto osvojila je ekipa požeške Gimnazije na čelu s mentorom Ivom Grbešom dok je treće mjesto pripalo ekipi daruvarske Gimnazije na čelu s mentorom Draganom Hrgićem.

Predstojnik Katehetskog ureda Požeške biskupije Anto Ivić uručio je svim sudionicima i njihovim mentorima priznanje za sudjelovanje na natjecanju, a pobjednič-

kim ekipama i županijska priznanja. Biskup Antun Škvorčević osobno će primiti pobjedničke ekipe i njihove mentore. Ekipa daruvarske Osnovne škole Vladimira Nazora te ekipa virovitičke Katoličke klasične gimnazije predstavljat će Požešku biskupiju na Državnoj vjeronaučnoj olimpijadi koja će se održati od 2. do 4. travnja u Šibeniku.

Križni put mladih Požeške biskupije

Pod geslom »Izvezi na pučinu« mladi će 40 kilometara hodati za križem

Pod geslom „Duc in altum“ (Izvezi na pučinu) održat će se 29. i 30. ožujka ove godine XVI. križni put mladih Požeške biskupije na relaciji Brodski Stupnik – Nova Kapela – Požega.

Geslo ovogodišnjeg križnog puta mladih je „Duc in altum!“ (Lk 5,4) što je na neki način povezano i s blaženim papom Ivanom Pavlom II. On je upotrijebivši ovaj poziv rekao: „Kristov poziv potiče nas da se otisnemo na pučinu i da gajimo ambiciozne snove o osobnoj svetosti i apostolskoj plodnosti. Apostolat uvijek proistječe iz unutarnjeg života, a također i iz djelovanja, ali djelovanja iz ljubavi. A izvor ljubavi uvijek leži u najdubljoj dimenziji osobe, tamo gdje čujemo Kristov glas koji nas zove da se s njim otisnemo na pučinu. Neka svatko od vas primi taj Kristov poziv i odgovori na njega novom velikodušnošću svakoga dana“. Pod ovim geslom želimo da se naši mladi otisnu u svakidašnjicu života, ne lutajući besciljno, nego znajući koji im je životni cilj, a to je Isus Krist – objasnio je Ivan Certić, povjerenik za mlade Požeške biskupije.

Program križnog puta koji organizira Katehetski ured i Povjerenstvo za pastoral mladih Požeške biskupije, započinje 29. ožujka okupljanjem u Brodskom Stupniku ispred crkve sv. Ilije Proroka u 8 sati. Mladi će potom krenuti pješice relacijom Brodski Stupnik – Oriovac – Malino – Brodski Drenovac – Dragovci – Batrina – Nova Kapela gdje će sudjelovati na misnom slavlju i večernjem programu te noćiti.

Drugog dana, 30. ožujka, hodočasnici nastavljaju u 7 sati put iz Nove Kapele preko Donjeg i Srednjeg Lipovca te Crkvenih i Gradskih Vrhovaca do Požege. Križni put završit će večernjom svetom misom u požeškoj Katedrali koju će predvoditi naš biskup dr. Antun Škvorčević.

Tijekom svakog dana propješačit će se 20 kilometara. Na dvodnevnom križnom putu mogu sudjelovati mladi od 15 do 30 godina, a drugoga dana u Novoj Kapeli mogu se pridružiti i krizmanici. Svi sudionici nosit će prigodni bedž, stoga za sve sudionike kotizacija iznosi 20 kuna. Podizanje bedževa i prigodnih materijala te uplatu kotizacije obaviti će voditelji skupina nakon dolaska u Brodski Stupnik, odnosno Novu Kapelu. Mole se svi voditelji da svoje sudionike prijave najkasnije do 21. ožujka Katehetskom uredu ili povjereniku za mlade Požeške biskupije.

Svi sudionici obvezni su ponijeti vreću za spavanje i podmetač. Stvari treba obavezno nositi u ruksaku jer će nošenje prtljage u rukama stvarati poteškoće pri hodu. Treba imati zaštitu od kiše (kabanicu), rezervnu odjeću, više pari čarapa, dobre cipele za hod i papuče za ulazak u školske prostorije. Zabranjena su alkoholna pića, kao i CD i mp3 playeri. Križni put se ne odgađa zbog lošeg vremena!

ŽUPNI CARITAS ŽUPE DUHA SVETOGA GORNJI BOGIĆEVCI

Siromašnima osim stvari donosimo i sebe

Piše: Višnja Mikić

Caritas Župe Duha Svetoga u Gornjim Bogićevcima jedan je od aktivnijih u našoj Biskupiji. Postoji od 1996. godine, ali djelovao je i u vrijeme prognaničkih dana župljana ove župe koji su do povratka na svoja ognjišta, uglavnom bili smješteni u Novoj Gradiški.

Tadašnji način djelovanja podrazumijevao je smještaj prognanika i izbjeglica, prikupljanje hrane i odjeće, invalidskih

pomagala i sličnog. Nakon povratka u svoje domove mještani su također trebali pomoć jer su sve zatekli razrušeno i uništeno. Trebalo je nabaviti građevinski materijal, odjeću, obuću, hranu i novac.

Nekoliko godina kasnije Caritas je prešao djelovati na navedeni način, ali je nastavio brinuti o najpotrebnijima, posebno obiteljima s brojnom djecom i nemoćnima, pomažući im prvenstveno za božićne i uskršne blagdane.

Utemeljenjem i uspostavljanjem Požeške biskupije i biskupijskog Caritasa, krenule su nove aktivnosti i inicijative. Župni Caritas posebno se aktivno uključivao u akciju „Žetva“. Tijekom ovogodišnje akcije volonteri župnog Caritasa prikupili su gotovo 3 tone pšenice i nešto novca. Među volonterima posebno se ističe Antun Karlik iz Dragalića, filijale župe Gornji Bogićevci koji je prigodom blagdana sv. Lovre, zaštitnika biskupijskog Caritasa, iznio svoje iskustvo i govorio o aktivnostima koje provode u župi.

Ponovio nam je kako župni Caritas surađuje i pomaže Centru za rehabilitaciju i

odgoj djece, odnosno poliklinici Zlatni cecin u Slavonskom Brodu kojima je upućena pomoć donacijom brašna i novca. Mladi iz bogićevačke župe okušali su se i kao volonteri u Zlatnom cekinu. Jedan župljanin je u suradnji s Caritasom poklonio i med ovom Centru, ali i Domu „Dragi bližnji“ u Okučanima koji vode sestre Klanjateljice Krvi Kristove. Spomenuo je i mladu vjeroučiteljicu Kristinu Peterlik koja je s djecom izrađivala ukrasne predmete i čestitke, a od prikupljenih sredstava pomagalo se najpotrebnijima. Dio sebe u aktivnosti župnog Caritasa ugrađuje i župnik fra Ivo Brezović.

- Glavi inicijator i animator svih naših aktivnosti svakako je biskupijski Caritas. Suradnja je dobra što se vidi iz realiziranih akcija. Posebno nam je drago što naš biskup više puta u godini posjeti najpotrebitije u Župi i uđe u njihove skromne domove. Naša smjernica je sljedeća - čak i ako nemamo što dati siromašnima, donesemo im sebe, pružimo im svoje vrijeme, razgovaramo i u svakom od njih prepoznamo Isusa - ističe Karlik.

Biskupija školuje trojicu bogoslova u Kamerunu

Požeška biskupija ubrojila je među svoje stipendiste i trojicu svećeničkih kandidata Biskupije Ngaoundere u Kamerunu gdje kao misionar djeluje svećenik Karlo Prpić. Već nekoliko godina Biskupija za njih uplaćuje godišnji iznos od 23000 kuna (3000 eura) te pomaže njihovo školovanje u Velikom sjemeništu sv. Augustina u Marouau. Početkom nove 2014. godine bogoslovi su uputili biskupu Antunu Škvorčeviću pismo te ga izvjestili da je jedan od njih, Nestor Tchaleu, zaređen 23. studenoga 2013. za đakona; drugi među njima, Benjamin Koulagna, 20. listopada 2013. postavljen je za lektora dok je treći, Hubert Fanyong, istoga dana primio službu akolita. Bogoslovi pišu biskupu da mu ne mogu dovoljno zahvaliti zbog svega što čini za njih jer „zahvaljujući Vašoj pomoći, možemo ići prema svećeništvu“. Zaključuju pismo zahvalnošću Bogu za sva čudesna djela kojima prati njihov život. (I.I.)

Pomoć Dječjem domu u Hrvatskom Leskovcu

Stotinjak vrećica punih suhomesnatih proizvoda, krumpira, masti, jaja, slatkiša i drugih namirnica otpremljeno je 22. veljače iz pleterničke Župe sv. Nikole štitičenicima Dječjeg doma „Sv. Josip“ u Hrvatskom Leskovcu kojeg vode časne sestre karmelitanke. Sve je prikupljeno tijekom devetnice sv. Valentinu. - Željka nam je bila da tijekom devetnice ne samo molimo, nego i konkretno pokažemo ljubav potrebitima. Naši župljani pokazali su da imaju ljubavi za djecu bez roditelja i u vremenima kada niko ne može, spremno su se odrekli svojih dobara za one koji imaju manje od njih - rekao je župnik Antun Ćorković. Dio namirnica, dodao je, odvest će se i u Novu Ves časnim sestrama koje skrbe za siromašne.

Prijateljstvo vjernika pleterničke župe i štitičenika Dječjeg doma u Hrvatskom Leskovcu traje već šesnaest godina te su štitičeni i djelatnici Doma u tom periodu nekoliko puta posjetili Pleternicu. (Ve. M.)

Štitičani organizirali akciju »Darujmo s ljubavlju«

Prodajom svojih radova i kolača pomažu biskupijskom Caritasu

Iako brojčano mala, štitička Župa sv. Marije Magdalene u Novokapelačkom dekanatu, željela se, makar i skromno, pridružiti onima koji pomažu radu Caritasa Požeške biskupije. Grupa mladih, koje u župi od mljda zovu „Mladi iz Magdale“, zajedno s Marinom Dedoević; studenticom pete godine Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Đakovu, a uz podršku župnika Josipa Vračarića i članova Župnog pastoralnog vijeća, upriličili su povodom Valentinova prodajnu izložbu pod nazivom „Darujmo s ljubavlju“. Ovdje su izložili svoje proizvode, a članovi Pastoralnog vijeća pridružili su se akciji doniranjem sokova, rezanaca, mlinaca, kolača i drugih slastica. Župljani su poslije svake nedjeljne mise u Štivicima i filijali Komarnici mogli kupiti nešto od izloženog i tako podržati akciju, a prikupljena sredstva bit će predana biskupijskom Caritasu. Svi se već raduju novoj prodajnoj izložbi koju planiraju oko Uskrsa. (Piše i snimila: Višnja Mikić)

MLADA OBITELJ SANJE, TOMISLAVA, LUCIJE I TONIJA ŠIPEKA IZ ŽUPE SV. ROKA U VIROVITICI

Djecu se najbolje odgaja dobrim primjerom

Piše: Marija Lovrenc • Snimila: Marija Lovrenc i fotografija iz obiteljskog albuma

Idealna formula za dobar brak, uspješnu i sretnu obitelj te dobar odgoj djece? Upišite li Sanju i Tomislava Šipeka iz Virovitice, u isti će mah nabrojati nekoliko sastojaka. Temelj formule je ljubav, međusobno razumijevanje, zajedničke odluke, vjera i odgovornost. Tu su također i neograničena količina strpljenja, osobito kad su u pitanju djeca te uvažavanje različitih pristupa pri donošenju odluka kao i odabir najkvalitetnijeg rješenja za svakog člana obitelji. Red, rad i disciplina nezaobilazni su začini koji daju konačan smisao receptu, ali preporučljivo ih je koristiti u zanimljivim varijantama - putem igre, maštovitosti, osvještavanja granica do kojih se može ići te višestrukim ponavljanjem svega navedenog do dobivanja očekivanih rezultata. Ukratko, potrebni su ljubav, poštovanje, zabava, maštovitost, strpljenje, tolerancija i razumijevanje kako bi mlada obitelj bila sretna i ukoliko želi da u njoj bude sretan i svaki njezin član.

Formulu smo naučili od roditelja

Formulu koju sada prenose svojoj djeci Sanja i Tomislav naučili su od svojih roditelja. Danas, kad su i sami roditelji trogodišnje Luciji i sedmomjesečnom Toniju, poručuju da više cijene svaku situaciju u kojoj su njihovi roditelji nosili obitelj i žrtvovali se da bi odgojili samostalne ljude.

- Kad se sjećam djetinjstva, uvijek je to slika mojih roditelja, skromnih ljudi koji mirno i staloženo rješavaju svaki problem. Živjeli smo skromno. Uvijek smo imali dovoljno za osnovne potrebe, ali nije bilo razbacivanja. Taj skromni pristup učinio je da ni u najvećoj krizi nas petero djece nismo znali koliko je situacija zaista teška. Uvijek smo imali dojam da ne postoje problemi jer su sve „odrasle“ odluke roditelji donosili razgovorom, sa smirenošću, bez svađa, prepirki i optužbi - priča Tomislav. No izolirati djecu od svijeta odraslih ne znači i izo-

lirati ih od odgovornosti, poručuju. Oboje su odrasli uz iznimno brižne roditelje, ali koji su u odgoju koristili zdravu dozu discipline. - Uvijek smo morali pospremiti svoje igračke, odmah bismo pisali zadaću nakon škole i svatko od nas znao je što je njegov zadatak - kaže Tomislav. - Roditelji su puno radili, ali su i nas učili da imamo svoje odgovornosti. Naša je dužnost bila da učimo i izvršavamo one obveze koje su nam bile povjerene kao što je briga za vlastitu sobu, školske obveze, domaću zadaću, učenje - dodaje Sanja koja kaže da joj je kao i svakom roditelju jako važno da svojoj djeci bude dobar primjer ponašanja. Djelima, a ne samo riječima, odgajaju se djeca, poručuju supružnici Šipek. Trogodišnja Lucija, iznimno vedro, temperamentno, živo i radošno dijete zato danas zna da se prije spavanja svakako moraju pospremiti igračke u kutiju, zna kada je vrijeme da se stane s crtićima i ne traži više, zna zašto se neke stvari smiju, a druge ne.

- Održavanje rutine uvijek ide pod ruku s igrom i maštom. Djeci danas ne treba stotina igračkica. Dovoljno ih je nekoliko, ali se s njima trebaju znati igrati na stotinu nači-

na, a za to im treba roditelj koji će ih naučiti i igrati se s njima - smatra Sanja koja kao psiholog u OŠ Ivane Brlić- Mažuranić često intervenira u slučaju obiteljskih problema. Mnogi od tih problema u konačnici se prenose i na školske hodnike, i u učionice. Supružnici Šipek procjenjuju da živimo u vremenu u kojem se traži javno opredjeljenje, bez obzira traži li se od čovjeka stav o vjeri, obitelji, braku ili obrazovanju.

Obiteljska molitva

U vrijeme facebook-generacije i silnog napretka tehnike, moram priznati da se ponekad bojim kako će svijet izgledati našoj djeci za deset, petnaest godina. Danas moraš biti za ili protiv nekog, moraš to biti ili u stvarnom, ili u virtualnom svijetu i zastrašujuće je koliko je lako nekoga javno osuditi - kaže Tomislav koji kao profesor informatike u Gimnaziji Petra Preradovića i uvijek u toku s najmodernijim postignućima tehnike često svjedoči kako je ona umjesto da spaja mlade, postala razlog njihova udaljavanja. - Zato se svaki roditelj danas nalazi pred teškom zadaćom da djetetu usadi normalne, pozitivne stavove, da ga podigne kao osobu koja će imati sluha za druge i koja će se usuditi zauzeti pravi stav pa i onaj koji nije uvijek u modi - kaže Sanja. Na tom putu supružnicima Šipek vjera je neophodni suputnik. Od malih nogu; moljenjem krunice i zajedničkom obiteljskom molitvom, preko FRAME, zbora mladih, ministriranja, gradske glazbe pa sve do danas kada sa svojom djecom zajednički mole, idu na svete mise i čitaju dječju Bibliju prije spavanja; Sanja i Tomislav vjeru konkretno uključuju u svoj život. Ona ih usmjerava na traženje dobrog a ljudima pa ne čudi što za njih svi poznanici, prijatelji i kolege čuvaju samo najljepše riječi. Vjera, ljubav i poštovanje ono je što se osjeti kad je obitelj na okupu, kada se susretnu i bake, i djedovi pa se zajedno s brojnom djecom i unucima prisjećaju dana djetinjstva i pouka koje nikad ne zastarjevaju, a uvijek donose dobar rezultat.

OBITELJ IVICE I SANELE MIKIĆ IZ BAČINDOLA U ŽUPI CERNIK

Skromni, zadovoljni i puni vjere u Božju dobrotu

Piše i snimila: Višnja Mikić

Ivica i Sanela Mikić iz Bačindola, filijale župe Cernik, u braku su 13 godina. Unatoč skromnom životu, uvijek su bili otvorena srca i duše prema najvećem Božjem daru – životu. Od Boga su do sada primili šestoro prekrasne djece. Djeca su uglavnom zdrava i zadovoljna onim što imaju. Najveće olakšanje za obitelji bilo bi kada bi Ivica, glava kuće, našao stalan posao.

– Radio sam povremeno na građevinskim i sličnim poslovima, ali sve je to bilo sezonski i na „kratke staze“. Teško je dobiti stalan posao. Prihvaćam sve što mogu naći, makar i na mjesec ili dva, no tako sam skupio vrlo malo radnog staža – objašnjava Ivica.

Spremni pomoći drugima

Sigurni su im prihod samo dječji doplatci i sredstva od Sanelinog porodiljnog koja će primati još koji mjesec. Međutim, naši domaćini kažu kako znaju da ima onih kojima je još teže, zato Sanela svu odjeću koju djeca prerastu, odmah daje onima kojima je potrebna.

Dječja odjeća je nova jer djeca brzo rastu. Pročitala sam nedavno kako je jednoj obitelji u Rovinju potrebna dječja odjeća i odmah smo spakirali i poslali sve što je našoj djeci maleno, a sačuvano je. I mi dobijemo dosta toga od rođaka i prijatelja pa zašto ne bismo i sami nekoga obradovali ako možemo – ističe Sanela koja najbolje zna koliko takva vrsta pomoći dobro dođe.

Troje đaka

Htjeli smo malo bolje upoznati obitelj, međutim, Matija, najstarije dijete, toga dana ostao je duže u školi pa ga nismo vidjeli, ali svi su ostali bili na okupu. Matija je, dakle, učenik 6. razreda OŠ Matija Gubec u Cerniku. Voli i igra nogomet za školu, član je mladih keramičara, voli tamburicu, ribolov...

Antonija je učenica 3. razreda OŠ Ljudevita Gaja u Novoj Gradiški. Voli cvijeće pa je aktivna u školskim cvjećarima. Uči po posebnom programu što je Ivici dodatna obveza i briga.

– Svakodnevno odlazim s njom u Novu Gradišku. Nemamo automobil pa je vozim biciklom ako nije hladno. Nekad nas netko od mještana poveze, a bude situacija da idemo i „stopom“. Tako svaki dan – priča tata Ivica.

Ana Marija je također učenica trećeg razreda, ali u cerničkoj osnovnoj školi. Pjeva u školskom zboru, voli igrati šah. Danijela i Domagoj su blizanci; imaju šest i pol godina. Antonela, stara dvije godine, miljenica je ukućana. Najradije je uz mamu.

– Štedimo gdje god možemo. Obradujemo vrt, svake jeseni uhranimo smok tako da imamo sve svoje. Sami idemo po ogrjev, a dio kupimo; važno je grijati se. Osim toga, ja sve sam popravljam, u svemu sam „sam svoj majstor“ jer jedino tako možemo. Naj-

važnije je da smo svi zdravi – kaže Ivica.

Sanela dodaje kako svako jutro ustaje oko pola šest. Pravi doručak, otprema od kuće đake, brine se za djecu koja još ne idu u školu, sprema, pere, glača...

– Zahvalna sam Bogu što nisu izbirljivi kad je u pitanju jelo. Kod nas svi sve jedu! To mi je prednost i u materijalnom smislu, ali i što se tiče kuhanja. Što priprelim, pojede se. Cijeli dan imam „tempo“, a uvečer, kad sva djeca odu na spavanje, pomolim se, a volim pogledati i kakav dokumentarni film. Rado kukičam, no za to rijetko imam vremena – kaže Sanela.

Saznali smo i da je Ivica vrstan ribič. Iza njega su natjecanja i priznanja, a počeo je, kaže, kao dijete, na seoskom potoku. Ljubav prema ribolovu prenio je i na sina Matiju.

Redoviti na misama i vjeronauku

Školska djeca pohađaju vjeronauk u župnoj crkvi svetog Petra Apostola u Cerniku gdje su često i na misi, a nedjeljom se misa služi i u Bačindolu. Hvale župnika, fra Antu Perkovića, zbog jednostavnosti, dobrote i marljivosti i drago im je što je upravo u njihovoj župi gdje je i gvardijan cerničkog franjevačkog samostana. Sam župnik, a i i Župa u nekoliko navrata pomogli su obitelji Mikić.

Ivica se prisjeća skromnog redovnika, samostanskog kroničara, o. Julija Jančule, autora mnogih knjiga o Cerniku i franjevcima u čije je vrijeme ministrirao. On je rado pješačio po filijalama cerničke župe odlazeći na svete mise.

– Nahodao sam se za paterom; imao je svoj stil života, ali smo ga voljeli. Misu je znao slaviti napamet, nije morao gledati u misal, a volio se šaliti. Sjećam se toliko priča i zgoda – lista Ivica uspomene na dječake dane.

Budući da nisu stalno na okupu, Mikići rekoše kako svi zajedno mole uglavnom za Božić i Uskrs, njegujući lijepe, stare običaje. Sanela odlazi na svetu misu kad stigne. Obitelj se najčešće moli svetom Antunu, posebno za zdravlje djece.

Dodaju da su im najpotrebniji kreveti na kat, a neophodna im je i kupaonica koju nemaju kao ni vodu u kući. Sanela kaže da se peru u koritu i lavorima dok ne nađu drugo rješenje. No, kažu, važno je da su zdravi i uvijek dobre volje, u što smo se i sami uvjerali. Sve ostalo će nekako biti. A obitelj koja se nije bojala života, ni Bog sigurno neće zaboraviti. Tko živi „po Božjoj“, tome nagrada nikada ne izostaje.

ŽUPA SVETOG EMERIKA U ORIOVCU

Aktivne brojne molitvene zajednice i župni Caritas

Piše: Višnja Mikić • Snimio: Josip Erpačić i Višnja Mikić

Sadašnja Župa sv. Emerika u Oriovcu pripadala je 1660. godine velikoj župi koja se prostirala s jedne i druge strane donje Orljave; od Bečica i Pričca do Bebrine i Radovanja. Na tom području bila je samo jedna crkva, Uznesenja BDM.

V eć 1695. u dokumentima u kojima se navode pristaše bosanskog biskupa Ogranića, spominje se i župnik oriovački. Do 1750. godine Oriovac se prostirao po okolnim brdima. Usred groblja, na brežuljku blizu sela, bila je i kapelica svetog Marka. Odredbom carice Marije Terezije sva naselja spuštaju se s okolnih brda na područje uz glavnu cestu. Kao župna crkva spominje se najprije kapelica BDM uz župni stan, a nedugo zatim župna crkva sv. Emerika koja je bila drvena. Gradnja nove crkve počinje 1812. godine, dovršena je 1815., a posvećena tek 1821. godine. Do 1967. godine oriovačka župa obuhvaćala je 10 sela, a danas je uz Oriovac još čine sela Kujnik i Radovanje.

Poznati Oriovčani

Među poznatim Oriovčanima treba spomenuti Stjepana Ilijaševića koji je živio u 19. stoljeću. Uz pastoralni rad, bio je profesor na bogoslovnom fakultetu, kanonik, prepošt čazmanski; pisao je katehetska djela i pjesme. Istovremeno je djelovao i Stjepan Tadić; svećenik, profesor i vjeroučitelj. Njegovim nastojanjem osnovana je u Oriovcu ženska škola, a u Župu dolaze sestre milosrdnice. Svakako je najpoznatiji Oriovčanin Luka Ilić, svećenik i vojni kapelan. Napisao je poznate „Lovorike gradiškog narodnog graničarskog puka“.

Danas Župom upravlja župnik Zdravko Radoš. Vrlo je zadovoljan aktivnim i vrijednim župljanima. - Župa ima oko 2500 duša. Vrlo je aktivno preko 30 ministranata. Prethodne godine imali smo više krštenih nego umrlih i ta nas činjenica ohrabruje. U Župi vrijedno radi i pjevački zbor pod vodstvom s. Vladimire. U Župi djeluju tri časne sestre milosrdnice koje su župne suradnice. Vrijedno rade i sa svećenikom aktivno suraduju članovi Župnog ekonomskog i Župnog pastoralnog vijeća. Izvrsna je suradnja s općinom, školom i drugim institucijama - ističe župnik Radoš.

Oriovčani su radosni što je dan njihovog nebeskog zaštitnika prošle jeseni uvećao biskup Škvorčević koji je tih dana završavao vizitaciju Župe pa se susreo s brojnim župljanima. Tada je zahvalio svima, a pogotovo župniku, za nastojanja oko oživljavanja Oriovca u duhu Isusovog evanđelja.

Duhovna zvanja

Vanjska obnova i radovi na crkvi počeli su prije pet godina za vrijeme službovanja vlč.

Zvonimira Marjanovića koji je u ovoj Župi djelovao desetak godina. Nastojao je činiti koliko je mogao unatoč svojoj bolesti. Radovi su u tijeku i uglavnom se financiraju sredstvima Ministarstva kulture RH. Još se čeka uređenje pročelja crkve, a što se tiče unutrašnjeg uređenja, do sada je uglavnom završena obnova svetišta.

Iz oriovačke Župe dva su živa svećenika – Mirko Roginić i Mijo Gabrić dok se za svećenički poziv pripremaju dva bogoslova – Krunoslav Siroglavić i Mirko Vlk.

U Župi su aktivni članovi molitvene zajednice koji djeluju u tri grupe. U svakoj je 40-tak aktivnih članova. Redovito se provodi župna kateheza za svu djecu starosti od 1. do 8. razreda.

Za nova duhovna zvanja u Župi i Biskupiji kontinuirano mole članovi Djela za duhovna zvanja Požeške biskupije, zatim Molitvena zajednica kruničarki, a u Župi djeluje i Molitvena zajednica blaženog Alojzija Stepinca.

U Župi su vrlo aktivni i volonteri Caritasa koji su se sami nazvali „Kreativno-karitativna grupa“. Prije nešto više od godinu dana grupa istomišljenika odlučila je svoju kreativnost pretvoriti u dobro djelo. Novac za materijal poklonili su dobri ljudi, a župnik je podržao rad i krenulo se s izradom prigodnih čestitki, slika od različitih materijala, ogrlica od tkanine. Nastavili su oslikavanjem posuda, izradom krsnih košuljica i sličnih predmeta. Prve izložbe organizirali su na katehezama, zatim pred crkvom, na slavonsko-brodskom „Katarinskom sajmu“, na „Oriovačkim žetvenim svečanostima“, na „Orioviti i brojnim drugim manifestacijama. Tako prikupljenim novcem pomogli su župljanima u potrebi. Dio sredstava namijenili su časnim sestrama, zatim misi-onarkama, obiteljima s brojnom djecom, a uključili su se i u obnovu crkve.

Prije početka školske godine za 22 učenika Župe kupili su bilježnice i dio školskog pribora. Pomažu i humanitarne aktivnosti mjesne škole. U listopadu su izrađivali krunicu i križice i tako opet priskrbili nešto sredstava za potrebne. Dio svojih radova izlagali su i u prostoru Narodne knjižnice i čitaonice Oriovac. Unatoč osobnim i obiteljskim obvezama, kažu, cilj im je osluškivati Providnost koja ih uvijek vodi k najpotrebnijima.

Župljani posebno svečano proslavljaju blagdan Gospe Lurdske za koji se pripre-

maju devetnicom, a provodi se i procesija s likom Gospe Lurdske u kojoj sudjeluju brojni vjernici, mladi te članovi lokalnog KUD-a.

U PAKRAČKU CRKVI VRAĆEN GLAVNI OLTAR UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Do baroknog sjaja mukotrpnom restauracijom

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: D. Mirković

Među brojnim draguljima spomeničke barokne baštine Požeške biskupije posebno mjesto zasigurno zauzima pakračka crkva Uznesenja Blažene Djevice Marije i to ne samo zbog svoje monumentalne arhitekture jedinstveno uklopljene u urbanu kompoziciju impozantnim stubištem na prilazu crkvi, već i zbog pomno oblikovane unutrašnjosti u izvornoj, baroknoj maniri.

Iako se prvotno spominje polovicom 18. stoljeća kao crkva sv. Josipa, 1761. godine posvećena je Blaženoj Djevici Mariji. Bilo je to u doba grofova Jankovića kada se građevinski finalizira kao jednobrodno zdanje s polukružnim svetištem i sakristijom na južnom zidu te visokim zvonikom na zapadnom pročelju kojim i danas dominira na obroncima Kalvarije. Sve to izvedeno je u raskošnom duhu štajerske barokne plastike koju za naručitelja, zagrebačkog biskupa Thauzya čiji se grb i danas nalazi na oltaru, odrađuje zagrebački kipar Franjo Straub.

Stradavanje u ratu

U ratnim razaranjima 1991. godine crkva je teško stradala, a nije ostao pošteđen ni njezin vrijedan inventar. Zbog visokog stupnja oštećenja obnavlja se kontinuirano, a posebno intenzivno posljednjih desetak godina uz pomoć Ministarstva kulture.

Posebna je pažnja posvećena glavnom oltaru Uznesenja Blažene Djevice Marije koji ima sve tipične barokne stilske odrednice s oltarnom palom u središnjem dijelu retabla. U dokumentima stoji kako je izvorno prikazivala Mariju Čenstohovsku, a biskup Thauzy naručio ju je u Poljskoj. Nalazila se na efektnoj pozadini izrađenoj u obliku bogato nabranog zastora koji u svojem gornjem dijelu završava baldahinom sa zlatnim resama.

Reprodukcija Tiziana

– Danas središnje mjesto u arhitekturi glavnog oltara zauzima veoma uspješna reprodukcija Tizianova Uznesenja Marijina iz 1842. godine. Iako gotovo stoljeće mlada od svoje prethodnice, dimenzijama se sjajno uklopila u okvir pale restauriran proteklih godina sredstvima naše Župe. Prizor slike posebno veličaju impozantne bočne skulpture lebdećih anđela lučonoša koje su također temeljito obnovljene i restaurirane. Marija je okrunjena zlatnom krunom iznad koje je grb naručitelja“ napominje mons. Matija Juraković, župnik Župe Uznesenja Marijina.

Dominacije monstrance

Završena je i obnova vanjskog i unutarnjeg dijela svetohraništa, učvršćen slikarski sloj na reljefu, završeno krediranje i retuš pozlate i ukrasa te je restaurirano svetohranište postavljeno u crkvu.

Na samome vrhu oltara dominira monstranca sa zlatnim zrakama i Marijinim simbolom u sredini. Na svoje mjesto vraćena je nakon obnove i ponovne montaže sedam i pol metara visoke oltarske kompozicije.

– Na žalost, to pravo remek-djelo barokne oltarne umjetnosti i graditeljstva višestruko je preslikavano što je osobito bilo vidljivo na mjestima oštećenja gdje se boja ljuštila i otpadala. Dok je originalni sloj rađen u temperi, pozlati i srebrnim lazurama, preslici su uljani. Skidanje slojeva boje sve do originala bio je mukotrpan i dugotrajan posao. Na plaštu je, primjerice, do izvornog, srebrnkastog sloja bilo nemoguće doći. Noviji namaz bio je toliko jak da ga restauratori ni uz veliki trud nisu mogli skinuti čak ni kemijskim otapalima. No to nije umanjilo ljepotu oltarne cjeline koja je ponovo zasjala u baroknoj izvornosti visokog stupnja – kaže mons. Juraković dodajući kako su na ovu činjenicu pakrački vjernici silno ponosni.

Prioritet oltar sv. Josipa

I ostali drveni dijelovi bili su teško nagriženi zubom vremena i vlagom, ali i mehaničkim oštećenjima uzrokovanim ratnim razaranjima. Oltarni oslici jednako su vapijili za temeljitom konzervatorsko–restauratorskom obnovom i to u zahtjevnom i dugotrajnom postupku, ističu u Konzervatorskom odjelu Ministarstva kulture u Požegi. Početkom rata dio je vrijednih elemenata demontiran, ali s temeljitim zahvatima obnove započelo se 2005. godine. Ovi su radovi u etapama, ovisno o priljevu novca, trajali do kraja prošle godine. Obuhvaćali su potpunu sanaciju, zaštitu i obnovu svih drvenih elemenata oltara, a posao je obavljen u radionicama Hrvatskog restauratorskog zavoda. Bude li novca u proračunu resornoga Ministarstva, radovi na daljnjoj obnovi inventara nastavit će se i ove godine. Župa je dala prioritet pokrajnjem oltaru sv. Josipa koji je demontiran. Drveni elementi i oslici na njemu u tako su lošem stanju, ocjenjuju stručnjaci, da će neke od njih biti gotovo nemoguće obnoviti.

ODBOJKAŠICA KARLA GLASNOVIĆ NAJBOLJA JE SPORTAŠICA JUNIORKA U POŽEGI

»Sve se u životu može postići uz žrtvu, odricanje i predanost Bogu«

Piše: Vesna Milković • Snimio: D. Mirković

O samnaestogodišnja Karla Glasnović djevojka je koja osobnim primjerom dokazuje da se može biti dobra učenica i sportašica, a uz sve obveze još pronaći vremena za obitelj i obvezan odlazak u crkvu. – Nije lako buduću da na treninge putujem u drugi grad, a tu su i putovanja na utakmice, no uz dobru organizaciju, sve se može. Uostalom, život traži žrtve, a kad naposljetku stignu priznanja, vidi se da ništa nije bilo uzalud – ozbiljno je objasnila Karla.

Karla, učenica Jezične gimnazije u Požegi, ove je godine maturantica i trenutno joj je glavna preokupacija državna matura i upis na fakultet. – Učim engleski, njemački i talijanski jezik. Talijanski mi je posebno drag i voljela bih ga studirati u Zagrebu jer mi je i sestra tamo, a imam i rodbinu pa bi mi bilo lakše. Uz talijanski ću još nešto iskombinirati kao drugi predmet; možda logopediju jer bih voljela raditi s djecom. Možda odaberem i nešto drugo; sa znanjem jezika pružaju se razne mogućnosti – dodala je Karla.

U obitelji Karle Glasnović još su dvije sestre; Ana i Marija te dva mlađa brata; Lovro i Antun. Svi oni, manje ili više, bili su ili su još uvijek vezani uz neki sport, a najdalje je 'dogurala' upravo Karla. – Bila sam uvijek visoka i košarka je u početku bila logičan izbor. Osim toga, sestra Marija krenula je na košarku, a ja sam se uvijek 'krpala' uz nju pa sam se u osnovnoj školi počela baviti košarkom. Trajalo je dvije godine, a onda je prijateljica poslala na odbojku koja je tada postala popularna pa sam krenula s njom. Ona je odustala, a ja sam ostala. Odbojka mi je ljepši sport, nije tako grub – objasnila je Karla.

'Ostavila pečat' u Požegi, Brodu i Gradišci

Karla se odbojkom ozbiljno bavi gotovo šest godina i to na 'dva kolosijeka'. Naime, budući da pravila dozvoljavaju odbojkašicama do osamnaeste godine igranje u dva kluba ukoliko oni nisu u istom rangu, Karla je tijekom osmog razreda osnovne i prvog razreda srednje škole igrala za požešku "Vallis Aureu", ali i za slavonskobrodsku "Marsoniju". Sada je članica ženskog odbojkaškog kluba iz Nove Gradiške. – U jednom trenutku iz "Marsonije" je otišlo puno djevojaka i klub se gotovo raspao, a s druge strane bilo mi je predaleko i preteško putovati na treninge, a i tati voziti me. Tada je došao poziv da dođem u Novu Gradišku i tamo mi je dobro. U Gradišci ima još Požežanki koje igraju, a i riješile smo pitanje prijevoza. Prošle godine igrale smo u Prvoj B hrvatskoj ligi dok smo ove godine u Prvoj A ligi te sam zadovoljna – rekla je Karla.

Da se Karla odlično snašla u novoj sredini i velikom klubu, dokazuje podatak da je u Gradišci postala kapetanica ekipe. Posljednje dvije godine bila je i članica državne juniorske reprezentacije. Prije dvije godine proglašena je sportašicom godine u Novoj Gradišci, a prošle godine bila je druga u Brodsko-posavskoj županiji i to u seniorskoj konkurenciji. U Požegi, pak,

Poštujem tradicionalne vrijednosti

Dio njenih prijatelja, kaže Karla, nisu vezani za Crkvu kao ona i ponekad joj se čini kako se sve više mladih udaljava od vjere. – Vremena su takva da mladi sve više prihvaćaju liberalne ideje i da im je koješta normalno, na primjer gay-brakovi ili razvodi što ja nikako ne mogu prihvatiti. Kad razgovaramo, neki mi kažu da sam konzervativna, ali ja jednostavno poštujem tradicionalne vrijednosti – rekla je Karla.

gdje se vodi kao juniorka, prošle je godine bila druga dok joj je na posljednjem izboru pripala titula najbolje sportašice godine. – Kad postanem studentica, željela bih nastaviti igrati odbojku. S trenerom sam već razgovarala o tome kako ću trenirati u Zagrebu i dolaziti na utakmice u Gradišku. Naravno, postoji i mogućnost da prijedem igrati u neki zagrebački klub. Vidjet ću; sve ovisi o raznim okolnostima, no u svakom slučaju, fakultet će mi biti u prvom planu jer odbojka nije sport od kojega bi se u Hrvatskoj moglo živjeti – jasna je Karla.

Nedjelja je dan kad se odlazi u crkvu

Osim knjige i odbojke, u Karlinu životu važno mjesto zauzima i vjera. Nedjeljnu misu, kaže, propušta samo u slučaju kad ujutro mora rano poći na utakmicu u neki udaljeniji grad. – Moja obitelj je vjernička i nama je oduvijek nedjelja bila dan kada smo odlazili u crkvu. Sada kad sam odrasla, na misu odlazim ne zato što mi je to postala navika ili obveza, nego jer to volim, jer je to moja potreba. Ja doista vjerujem u Boga i odlazak na misu prilika je da mu zahvalim za sve što mi je dao, ali i da ga zamolim da mi pokaže pravi put, da mi da snage da izdržim sve napore u životu – rekla je Karla. Na misu, dodala je, najčešće ide s obitelji. S njima je u više navrata bila i u Međugorju, a s prijateljima iz škole upravo se sprema na Susret mladih u Dubrovnik. Upitana na kraju razgovora za poruku i savjet vršnjacima, malo je dvojila. – Premlada sam za takvo što, ali mislim da se sve u životu može postići uz određenu žrtvu i odricanje te, naravno, uz predanost Bogu. Samo treba imati cilj – zaključila je Karla.

U korak s liturgijskim vremenom

LITURGIJSKA GODINA A

Piše: Ivica Bošnjak

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

Liturgijska čitanja prve korizmene nedjelje govore nam o temeljnom čovjekovom pozivu da živi i da se ostvari po Božjem naumu. Bog je odmah na početku stvorio prijateljstvo s prvim ljudima udijelivši im vlast da budu gospodari svega stvorenoga. To prijateljstvo postalo je ugroženo u onom trenutku kada je čovjek, napastovan od Zla, pao u neposluš Bogu uzevši plod sa stabla s kojeg mu je Gospodin rekao da ne uzima.

Papa Ivan Pavao II. u svojim je katehezama o čovjekovoj spolnosti tumačio kako je ovaj pad rezultirao s više negativnih posljedica; došlo je do razdora u samome čovjeku (njegove želje više nisu čiste, nego postaju izopačene), do razdora između čovjeka i Boga (nema više slobodna i nesmetana prijateljstva s Bogom), razdora u međuljudskim odnosima (tolika nerazumijevanja i nevjera npr. u obiteljima), razdora između čovjeka i prirode (umjesto da je mudri upravitelj, čovjek je

prirodi postao neprijatelj i rušitelj) te smrti (tjelesne, ali i duhovne - odvojenost od Boga). grijeh jedne osobe (Eve) uvukao je u grijeh drugu osobu (Adama), a potom i cijelo čovječanstvo. U Poslanici Rimljanima sveti Pavao jasno ističe da središnju ulogu u povijesti spasenja ima Isus Krist, "novi Adam", koji je poslušom donio život i spasenje ljudskome rodu.

Isus jasno pokazuje kako je poslušnost Bogu savršeni način za izbjegavanje svih zamki koje radi čovjekove propasti nameće zlo. Koliko se trudimo biti ustrajni u borbi protiv grijeha? Molimo Gospodina milost da kršćanske obitelji ne popuštaju pred napastima ovog svijeta, da se u njima ne širi zara za grijeha te da po slavnom otajstvu Isusove muke, smrti i uskrsnuća rastu u međusobnom zajedništvu i ljubavi prema Bogu i bližnjemu, slobodni od svih spona Zla. ■

DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

U prvom čitanju iz Knjige Postanka danas slušamo o Abrahamovom pozivu i njegovoj seobi u Obećanu Zemlju. S njim ide neplodna Sara te rođak Lot. Na put prema nepoznatim krajevima kreće, dakle, jedna obitelj. Taj Abrahamov put obilježen je velikim povjerenjem u Božje obećanje da će baštiniti zemlju, da će od njega nastati velik narod i da će se po njemu blagoslivljati mnoga plemena (za koje bi danas mogli reći da predstavljaju obitelji). Poput njegove, i danas su mnoge obitelji na različitim "teškim putovanjima" i od njih se traži vjernost i predanje Božjim naumima i Božjoj providnosti. To su obitelji koje su stavljene na različite kušnje u kojima se na najbolji način očituje njihovo pouzdanje u Gospodina. To su situacije kada se, primjerice, u današnjem svijetu materijalne nesigurnosti moraju opredijeliti za novi život ili kada se nalaze u borbama koje se tiču odgoja djece u vjeri što je u današnjem društvu postalo težak zadatak zbog sve prisutnijeg ateizma koji se promiče na svim mogućim društvenim razinama. U tim, i još mnogo gorim situacijama, mnoge obitelji imaju priliku provjeriti koliko uistinu vjeruju Gospodinu i koliko im je stalo do života po Njegovom naumu.

Sveti Pavao u drugom čitanju jasno ističe da se do spasenja dolazi po uskrsnoj pobjedi Isusa Krista, no jasno naglašava da se za taj cilj treba *zlopotiti* što možemo jedino vođeni snagom Božjom. To zlopačenje nije hodanje po stazi obasutoj laticama cvijeća, nego je hod žrtve, odricanja, trpljenja i boli. To je put kojim je krenuo Isus nakon što se s Petrom, Jakovom i Ivanom vratio s gore preobrazbe. To je križni put kojim je hodio Isus, a onda i svi oni koji su ga odlučili sli-

jediti. Težak je taj put preobrazbe i borbi za dosljedno i postojano svjedočenje evanđelja u osobnom, obiteljskom i društvenom životu. Koliki kršćani pate jer svjedoče Isusa Krista? Kolike su kršćanske obitelji proganjane zbog istinskog življenja kršćanstva? Koliki su mladi ismijavani zbog čuvanja predbračne čistoće? Nije li to podnošenje nepravde i boli poradi Kraljevstva Nebeskoga? No, taj trnoviti put vodi savršenoj preobrazbi i konačnom spasenju.

Molimo Gospodina da probudi u svim kršćanima i njihovim obiteljima onu svijest da Bogu ništa nije nemoguće i da jedino s njim mogu prebroditi svaku životnu nevolju, oskudicu, poteškoću, bolest i tugu. Molimo ga da sve obitelji, poput Abrahama, u teškim okolnostima ostanu postojani svjedoci vjere i da se po njima razlijeva Božji blagoslov i na sve one obitelji koje se nalaze u raznim lutanjima kako bi upoznale pravi put i slijedeći njega doživjele istinsku preobrazbu. ■

TREĆA KORIZMENA NEDJELJA

„Ne bojte se! Širom otvorite vrata Kristu!“ – poticajne su riječi bl. pape Ivana Pavla II. na početku njegova slavnoga pontifikata. Ovim riječima možemo sažeti i poruku današnjih liturgijskih čitanja koja nam žele reći da se otvorimo Bogu koji svojom ljubavlju želi pomoći čovjeku u njegovim životnim lutanjima. U Knjizi izlaska pisac izvještava o izmorenim Izraelcima koji su na svom hodu kroz pustinju postali žedni. Njihova tjelesna žed očituje i tajanstvenu čežnju njihova srca za Bogom u čije su vodstvo posumnjali onoga trenutka kada su obeshabreni upitali Mojsija: „Zašto si nas iz Egipta izveo? Zar da žedom pomoriš nas, našu djecu i našu stoku?“

Vidimo jasnu zabrinutost izraelskog naroda, osobito očeva i majki, za živote svoje djece. Židovske obitelji, dakle, zabrinute su za svoju egzistenciju. Pritisnut očajem narod gubi vjeru u smisao svoga hoda kroz pustinju. No Bog ga ne ostavlja. Onaj tko vapije Bogu, ne ostaje bez njegova odgovora. Tako uslišava Mojsijevu molitvu i učini da iz stijene poteče voda što bi trebala utažiti njihovu žed, ali koja ne može pomoći unutarnjoj "suši" koju može utažiti jedino "voda živa" o kojoj Isus govori Samaritanki u današnjem evanđelju. Njega prepoznavamo kao pravu stijenu novog Božjeg naroda iz koje izlazi izvor vode žive što čovjeku daruje moć da ostane vitalan u svom odnosu s Bogom i s bližnjima.

Blaženi papa Ivan Pavao II. tumači kako je taj izvor božansko Srce Isusovo; izvor života i svetosti. On nam daruje Duha Svetoga koji se trajno predaje svima koji se s ljubavlju približuju i klanjaju Kristu. Duh Sveti oživljuje zajedništvo s Bogom. Toga smo potrebni i mi danas. Daleko više od neke materijalne sigurnosti imamo potrebu za duhovnom stabilnošću koju može dati samo Bog. Nju postižemo vjerom u Onoga koji je umro, kako ističe apostol Pavao u današnjoj Poslanici Rimljanima, za bezbožnike ovoga svijeta. Ipak se često događa da naše povjerenje u Krista toliko oslabi, da nam vjera izgubi snagu i tako se zatvaramo Božjem zahvaćanju u naš život. Naše unutarnje biće poput zdenca je kojeg smo napunili prljavom vodom (tolikim raznim ispraznostima) zatvarajući ga neiscrpnom Izvoru čiste i žive vode koja bi svakodnevno obnavljala, učvršćivala i obogaćivala naš osobni, ali i obiteljski životni hod.

Posvijestimo si da je Isus Krist ona stijena iz čijeg srca izviru tolike milosti koje nam pomažu da uvijek ostanemo ispravni na našem hodočasničkom putu prema vječnom Uskrsu. Crpimo li dovoljno iz toga Izvora? ■

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

U današnjem prvom čitanju iz Prve knjige o Samuelu susrećemo se s odlomkom koji nam opisuje Božji izbor Davida za kralja. Od sedmorice Jišajevih sinova Gospodin se odlučuje za najmanjega, za ostale fizički najslabijega, a kojeg je za to vrijeme otac poslao čuvati ovce. Ljudska viđenja i prosuđivanja tko je najbolji i tko je prikladan za nešto, često puta ne podudaraju se s Božjim pogledima.

Mnogo puta krivo vidimo ili uopće ne vidimo poput današnjeg slijepca iz evanđelja koji je od rođenja imao fizičku sljepoću, ali i onu duhovnu jer je živio bez svjetla vjere. Isus se približava čovjeku i ozdravlja ga. Događa se čudo. Slijepac od rođenja gleda svojim očima svijet oko sebe, ali još više ga otada gleda očima vjere i to u Onoga koji ga je ozdravio. Time mu je Krist zasvijetlio u životu pa ga slijepac nastavlja slijediti i svjedočiti za njega. Zbog toga i u ovom

slučaju vrijede riječi svetog Ireneja: „Gloria Dei vivens homo est!“ (Živi je čovjek slava Božja). Slijepac živi slijedeći Krista. Po sakramentu krštenja i mi smo se preporodili na novi život i postali smo djeca Svjetla, Krista. Svojim roditeljima dugujemo zahvalnost što su nas dali krstiti. Kao djeca Svjetla trebamo radati plodovima Svjetla o kojima govori apostol Pavao u Poslanici Efežanima. To znači da kršćanin treba neprestano odsijevati Božjom blizinom napuštajući grješni stil života, suobličujući se Kristu i njegovoj svetosti. *Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Gospodin gleda što je u srcu!* – Božja je intervencija Samuelu kad je trebalo izabrati jednoga od Jišajevih sinova za kralja. Biti čistoga i otvorenoga srca znači dopustiti Bogu da djeluje u tvom životu.

Stoga u ovom korizmenom hodu treba češće činiti ispit savjesti i na taj način

napraviti rendgen (osobnog i obiteljskog) unutarnjeg stanja da prema nalazima vidimo gdje se krije bolest, odnosno tama grijeha i loših navika u nama, kako bi nam Isus svojim zahvatom obnovio i povratio krsnu čistoću duše. ■

PETA KORIZMENA NEDJELJA

U današnjem prvom čitanju prorok Ezekiel piše o Bogu koji mrtvima daruje život. Odlomak opisuje razrušeni Jeruzalem i očajni narod koji je bio prognan u Babilon. Njihov progon rezultirao je gubljenjem vjere i neposlusnom Bogu. Zbog toga Ezekiel ima posebnu zadaću - probuditi vjeru i nadu u žalosnom narodu koji ne vidi kraja svojim patnjama i tjeskobama. Prorok upozorava da je Bog živ i da je jedino on u mogućnosti izbaviti nas od svakog životnog mraka. To je poziv na obraćenje.

Oduzimanje vanjske slobode nikako ne znači da se može oduzeti i unutarnja sloboda. Pitanje je samo na koji se način želi biti istinski slobodan. O tome govori sveti Pavao u Poslanici Rimljanima pokazujući kako je izvanredan odgajatelj u vjeri. On poziva kršćane da ne žive po zakonima ovog svijeta, nego po Božjem zakonu, po Duhu Božjem. Materijalistički i hedonistički pristup životu donosi smrt čovjekovoj nutрини koja postaje sve više prazna i neispunjena jer joj nedostaje nešto što je istinski može učiniti radosnom - nedostaje ispunjenost Duhom

Božjim. Jedino vođeni njime kršćani mogu osjetiti puninu života i tako biti istinski slobodni te postati pravi svjedoci Isusa Krista odupirući se svemu onome što ih zatvara u labirint grijeha koji ih čini robovima.

Ovo vrijedi za sve kršćane, a osobit naglasak valja staviti na roditelje koji jedino prosvijetljeni i vođeni Duhom Svetim mogu biti pravi, mudri i pravedni odgajatelji religioznog i moralnog života svoje djece. Uzornim kršćanskim životom po Duhu postajemo najbolji evangelizatori obitelji i društva. U današnjem evanđelju čitamo odlomak u kojem je Isus uskrsnuo Lazara. Njegove sestre Marija i Marta bile su u velikoj tuzi sve do onog trenutka dok Gospodin nije učinio čudo. Tada im se vratila radost i one su uskrsnule od svoje tuge i potištenosti. Isus je kuću žalosti pretvorio u kuću radosti. Martina i Marijina vjera bila je tlo na kojem je Isusova riječ mogla uroditi plodom. Kolike su naše obitelji mrtve jer Gospodin u njima ne pronalazi svoje mjesto? Često pretvaramo svoj život u živi grob u

kojeg smo smjestili svu svoju bijedu i grješnost. Moramo uskrsnuti!

Današnja čitanja potiču nas da dopustimo Gospodinu da i nama, kao i Lazaru, kaže: „Iziđi van!“ - i to iz svojih zacrtanih svjetova, skrupuloznosti, strahova, nezadovoljstava te da živimo život u punini koju nam je Bog namijenio. Gospodine, umnoži nam vjeru i daj da uskrsnemo od svoje bijede! ■

ŠESTA KORIZMENA NEDJELJA

U današnjem prvom čitanju susrećemo se s tekstom iz Knjige proroka Izaije pod nazivom „Treća pjesma o sluzi Jahvinu“ u kojoj se sluga pojavljuje kao mudar čovjek što ima zadaću poučavati one koji se boje Boga, odnosno sve pobožne Judejce, ali i sve izgubljene i nevjerne „koji hodaju u tmuni“. Ovaj sluga je patnik; i pod uvjetom smrti on odano izvršava Božje poslanje. Spreman je podmetnuti leđa onima koji ga udaraju, okrenuti obraz onima koji mu žele čupati bradu i po njemu pljuvati. Sve to čini kako bi spasio narod od svake krivice pred Bogom. Lik sluga koji se predaje za narod idealna je slika proroka Izaije za čovjeka koji u svemu želi biti predan u službi Bogu i ljudima. Iako zbog toga trpi nasilje, prijezir i mržnju, on pristupa svima onima koji su u različitim životnim nevoljama; tjeskobama, napuštenima, očajnima, obeshrabrenima, zaboravljenima, izgubljenima. U ovom sluzi Crkva je prepoznala Isusa Krista.

U današnjem odlomku Poslanice Filipljanima Pavao donosi himan u čast Kristu; onome koji se prvo ponizio uzevši ljudsko tijelo, a potom umrijevši na križu. Isus je ponizni sluga koji je djelovao kao sasvim običan čovjek u svom mesijanskom djelovanju i to među običnim ribarima, trgovcima, grješnicima, strancima. Svima je bio prijatelj. Zbog toga što je širio Božju dobrotu među ljudima, osudili su ga na sramotnu smrt optuživši ga da je neprijatelj naroda i bogohulnik. No Otac ga je preuzvisio i proslavio slavnim uskrsnućem te se sada nalazi u proslavljenom stanju s Bogom te može spašavati sve koji su kršteni u njegovo ime. Njegovu kalvariju opisuje nam evanđelist Marko u današnjem evanđelju. Isusovo predanje u smrt jest predanje za Zaručnicu – Crkvu. Novi je izabrani narod stvoren. To su svi oni koji vjeruju Kristu i po njemu žive.

Krist se predao za mene i tebe, za tvoju obitelj, za cijelo čovječanstvo. Koliko smo zahvalni Bogu zbog svega onog što je učinio za nas? Koliko ga u okviru svojih obitelji nasljedujemo u poniznosti i žrtvi jednih za druge? Razvijajmo osjećaj zahvalnosti Bogu što nam je dao Spasitelja koji nas je svojom smrću otkupio od vječnog sužanjstva i u tom duhu proslavimo najveći kršćanski blagdan Kristova uskrsnuća ■

Biskup krstio djecu iz brojnih obitelji

Obitelj Hadala iz Vrbja krstila svoje peto dijete

Na blagdan Svete obitelji, 29. prosinca u župnoj crkvi sv. Josipa u Vrbju biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Valentinu, peto dijete Mihaela i Ane Hadale. Dobrodošlicu mu je uputio župnik i novogradiški dekan Željko Volarić. Biskup je na početku slavlja rekao da se na blagdan Svete obitelji došao u Vrbje radovati Božiću te se pridružiti radosti obitelji Hadala zbog njihova petog djeteta. Dodao je da njihovu obitelj, kao i sve druge obitelji, povjerava zagovoru Svete obitelji kako bi ostale čvrste i vjerne poslanju koje su primile od Boga. U homiliji biskup je rekao da je neprimodno zbog određenih suvremenih ideoloških razloga ili sebičnih interesa omalovažiti ustanovu braka i obitelji. Potom je temeljem svetih čitanja protumačio kršćansko poimanje braka i među ostalim naveo kako nas Objava uči da je čovjeka kao muškarca i ženu stvorio Bog, osposobio ih za bračno zajedništvo i obdario plodnošću iz koje se rađa potomstvo.

Na kraju misnog slavlja biskup je čestitao obitelji Hadala na petom djetetu te im zahvalio za žrtvu i ljubav koju ulažu u svoju djecu, a koja su najljepši dar, najvrjednije hrvatsko bogatstvo. – Budite ponosni što služite pobjedi i dostojanstvu života u Hrvatskoj – poručio je.

U požeškoj župi sv. Leopolda Mandića kršteno četvero djece

Na blagdan Krštenja Gospodinova, 12. siječnja biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj župnoj crkvi sv. Leopolda Mandića te krstio: Matka – peto dijete Zorana i Snježane Bartošek; Noru – drugo dijete Danijela i Vesne Štimac; Evu – drugo dijete Ivana i Danijele Stanić te Tea – prvo dijete Davora i Josipe Kolić.

Pozdrav mu je uputio župnik Jozo Jurić. Biskup je potom rekao kako nam je i ovog Božića Bog predstavio svoj program života po djetetu rođenom u siromaštvu betlehemske štalice. Istaknuo je da smo u Hrvatskoj i svijetu svjedoci umnažanja sustava destrukcije života, ali da se raduje našim brojnim obiteljima koje prihvaćaju Božji program života, a među kojima su i obitelji što su donijele djecu na krštenje, napose obitelj Bartošek sa svojim petim djetetom.

U homiliji je podsjetio kako i danas patimo od toga tko je najveći, najpametniji, najljepši; tko je politički i gospodarski najmoćniji te dodao da obitelji koje su donijele djecu na krštenje u usporedbi s takvim svijetom izgledaju slabe i nezanimljive, za neke čak i prezira vrijedne. No, naglasio je, u njima je progovorila ljubav u slabosti i žrtvi da bi rodila život te se ostvarilo ono što nam je posvjedočio Isus Krist svojom smrću na križu.

Krštenje Helene, sedmog djeteta obitelji Grganić u Zapolju

Biskup Antun Škvorčević 26. siječnja posjetio je župu Zapolje gdje je predvodio središnje euharistijsko slavlje te krstio Helenu, sedmo dijete u obitelji Zvezdana i Melite Grganić. Na početku slavlja biskupa je pozdravio župnik fra Čedomil Vešligaj izrazivši radost vjernika zbog biskupova dolaska. Biskup je u uvodnoj riječi spomenuo da je rado ponovno došao u Zapolje predvoditi sveto slavlje kako bi zahvalio supružnicima Grganić na njihovom sedmom opredjeljenju za život te izrazio poštovanje što u suradnji s Bogom izgrađuju budućnost Crkve i naroda. Reкао je da iduće nedjelje slavimo Dan života zbog čega ovo krštenje ima posebnu znakovitost te pozvao nazočne da mole za mlade supružnike i za obitelji kako bi bile bogate darom života da u Hrvatskoj ne bi pobijedila smrt. Biskup je u homiliji istakao da ljubav uvijek pronalazi nove putove i ne boji se; ona je odvažna opredijeliti se za suradnju s Bogom. Poželio je da obitelj novokrštenice uvijek hodi Božjim putem praćena njegovim blagoslovom i svjetlom te da svi budemo odlučni svjedočiti radost života u opredjeljenju za Kristov put. Na kraju misnog slavlja biskup je čestitao obitelji Grganić na sedmom djetetu preporođenom u krštenju poželjevši da taj preporod bude vidljiv u njegovu životu po odgoju u svjetlu i snazi Božjoj.

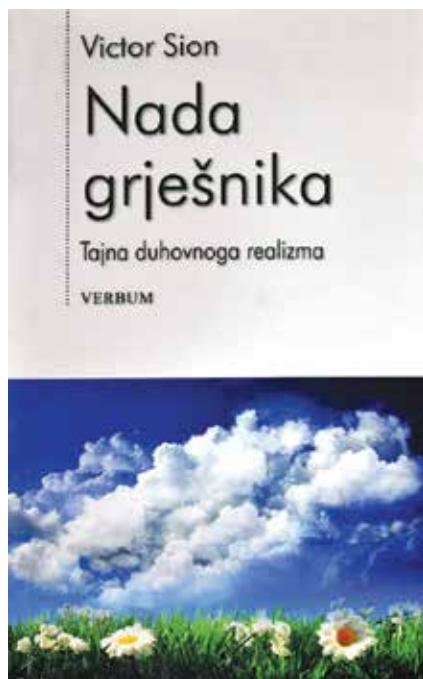

Krštenje Florijana Skretića u Novoj Kapeli

U novokapelačkoj župi 16. veljače biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Florijana, peto dijete u obitelji Mate i Višnje Skretić. Pred ulazom u crkvu dočekala ga je ženska pjevačka skupina „Golubice“ odjevena u narodne nošnje i pozdravila pjesmom. Na početku slavlja župnik Goran Mitrović uputio je biskupu dobrodošlicu. Biskup Antun u uvodnoj riječi istaknuo kako se u novokapelačkoj župi rodio novi čovjek - Božje stvorenje za vječnost, a bračni par Skretić posvjedočio ljubav i žrtvu po kojoj pobjeđuje život što je razlog radosti i zahvalnosti te povod njegova dolaska. Napose je pozdravio supružnike Skretić te spomenuo kako njihovim petim opredjeljenjem za život pobjeđuje Bog i čovjek. Zahvalio je svima koji su se odjenuli u narodne nošnje da bi i na taj način pridonijeli svečanosti života u svojoj župnoj crkvi. Biskup je pohvalio supružnike Skretić što su prihvatili živjeti Božju alternativu u suvremenom hrvatskom društvu; što se nisu opredijelili za površno, lagano i lagodno, nego za žrtvu i ljubav; što služe životu i tako postaju dionici smisla kojim ih obdaruje Isus Krist svojom žrtvom ljubavi na križu i pobjedom nad smrću.

Knjiga Victora Siona »Nada grješnika«

Grješnikova mogućnost susresti Boga

Nakon uspješnica *Živjeti sadašnji trenutak*, u kojoj otkriva tajnu svakodnevnih radosti te *Predanje Bogu*, u kojoj progovara o načinu kako pomiriti vlastitu slobodu i vlastitu težnju s onim što nam se događa, poznati duhovni pisac karmelićanin Victor Sion u svojoj novoj knjizi *Nada grješnika* nudi daljnji poticaj i pomoć na putu kršćanskoga i ljudskoga ostvarenja. Knjiga je idealna za korizmeno vrijeme u koje smo tek zakoračili.

„Biti grješnikom je šansa!“, rečenica je kojom započinje knjiga, a koja ne može ne obradovati svakog iskrenog vjernika koji je obično uvjeren da je toliko grješan da nikada neće ugledati raj. Ova rečenica, dakle, vraća nadu i zapravo nas podsjeća na mnoga mjesta iz evanđelja u kojima jasno stoji da se Isus uvijek radovao grješnicima jer je upravo radi njih došao. U prvi trenutak čitatelju se čini da postoje i oni drugi koji nisu grješnici. Grješnici smo svi, ali razlika postoji u viđenju grijeha - dok su ih neki svjesni, drugi ih ne vide.

Govoreći o grješnosti čovjeka zbog koje se osjeća bačenim u svijet te o trajnoj ljudskoj potrebi za opraštenjem, Sion tumači važne dimenzije Božje ljubavi i praštanja

te postupno uči kako doći do čista srca i do djetinjega počivanja na Očevu srcu punu milosrđa, ljubavi i praštanja. Autor potiče da se usudimo biti voljeni od Oca bezuvjetnom Božjom ljubavlju koja unaprijed prašta i tako nas čuva od grijeha i zla.

Biti grješnikom, kako navodi autor, šansa je da upoznamo Boga i da spoznamo dokle ide njegova ljubav budući da se Boga može najbolje upoznati upravo po praštanju grijeha. Da nije oprostio Davidu, Mariji Magdaleni, svetomu Petru, bismo li poznavali veličinu njegove ljubavi?

- Činjenica da smo grješnici otvara nam mogućnost da upoznamo Krista i da nađemo Život. On nam prašta da bismo živjeli, da bismo kao njegovi stvorovi u potpunosti uspjeli i pristigli k cilju. Njegovo praštanje oslobađa nas za Ljubav koja nas određuje zauvijek - poručuje o. Victor Sion.

Po grijehu postajemo siročad. Praštanje nam vraća „majčinskoga“ Oca; Boga koji je i otac, i majka. Nikada nećemo ostati siročad jer Isus kaže: „Odlazim i dolazim!“. Dolazi nam ususret, On; Krist, Prisutni Bog, Bog koji je došao radi grješnika. Tu je naša šansa! Radi grješnika Bog je došao, radi njih voli dolaziti. Kada me obuzme nemir grijeha, kada mi je srce podijeljeno, tada se u Isusu Kristu Bog nudi kako bi mi dao svoju čistoću. Prihvaćamo li tu čistoću i ljubav? Vrijeme korizme pravo je vrijeme da ispitamo svoju grješnost kako bi Uskrs dočekali uskrslog srca.

Nada grješnika, koja pripada nizu od četiri knjige pod naslovom *Za duhovni realizam*, u tome će nam svakako pomoći. Riječ je o želji autora da u četiri opsegom nevelike knjige na pristupačan i utemeljen način pruži prikaz temelja duhovnoga života, daleko od svih fundamentalizama i pojednostavljenosti kojima danas obiluju knjige slične tematike.

Victor Sion, otac karmelićanin i autor brojnih knjiga duhovne tematike, desetljećima je bio učitelj novaka, a sav je njegov život bio obilježen životom i duhovnošću sv. Terezije iz Lisieuxa. Kao vrstan poznavatelj Terezijine poruke, naraštaje karmelićana učio je što u njezinoj školi znači živjeti sinovsko predanje Ocu.

Slavko i Janja Stipić proslavili 50. obljetnicu braka

Vi danas svjedočite ljepotu bračnog života

Na blagdan Svete obitelji, 29. prosinca u župnoj crkvi sv. Josipa u Vrbju biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Valentinu, peto dijete Mihaela i Ane Hadale te primio obnovu bračnih obećanja Slavka i Janje Ljubice Stipić povodom 50. obljetnice njihova braka. Biskup je na početku slavlja rekao da se raduje zbog zlatnog bračnog jubileja obitelji Stipić. Spomenuo je da je obitelj Stipić dugi niz godina živjela izvan domovine te pozvao nazočne da se danas, na Dan iseljenika, sjete svih onih koji su otišli u svijet u potrazi za boljim životom kako se ne bi izgubili za Boga, Crkvu i domovinu.

U homiliji biskup je istaknuo da je u plodnom bračnom zajedništvu ljubavi između muškarca i žene moguće vidjeti i određene crte čovjekove sličnosti s Božjom trojedinom stvarnošću Oca koji se predaje Sinu, a Sin Ocu u vezu ljubavi Duha Svetoga. Biskup je naglasio kako su materijalni uvjeti važni za dostojan obiteljski život te da brojni ljudi u Hrvatskoj koji su ostali bez zaposlenja s pravom traže od mjerodavnih vlasti da učine sve što je potrebno kako bi se pokrenulo gospodarstvo. No dodao je i kako nas sv. Pavao u naviještenom ulomku iz Poslanice Kološanima podsjeća da je za brak i obitelj presudna odjevenost njezinih članova u milosrdno srce, dobrotivost, poniznost, blagost, strpljivost i praštanje što su sve duhovne vrednote na kojima se gradi istinsko zajedništvo. Rekao je da su navedene vrline darovi Božji, moć duha, snaga ljubavi te da oni koji su svakodnevno povezani s Bogom bivaju duhovno osposobljeni za životno zajedništvo s drugima.

Biskup je na kraju slavlja čestitao Slavku i Janji Ljubici te istakao kako se njihovo 50-godišnje nastojanje oko vjernosti i ljubavi u poteškoćama, mukama i nevoljama isplatilo zbog čega danas i svjedoče ljepotu bračnog života.

- Neka vam Bog udijeli duhovnu snagu da do Njegove volje još živite zajedno i obogaćujete našu domovinu - poručio im je biskup.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega
GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Romana Thür • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Jedan oltarnik nalazi se u svetištu sv. Antuna u Padovi

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: D. Mirković

posebno u izradi oltarnika za crkvu u Pleternici kada je ona prije nekoliko godina proglašena svetištem Gospe od Suza - prisjeća se Marija Potnar koja je zaposlena kao čistačica u OŠ Antuna Kanižlića u Požegi.

Osim oltarnika, Marija izrađuje i druge predmete od tkanine, a koji su potrebni za bogoslužje. Mnogim svećenicima izrađivala je rokete i albe.

- Izradila sam dosta oltarnika za crkve i kapele, ali najdraži su mi oni koji se nalaze u našoj Katedrali, voćinskom svetištu te u Padovi gdje se nalazi i jedna moja roketu koju sam poklonila jer sam se tako zavjetovala. Prije nego što sam išla na hodočašće u Padovu, zamolila sam jednog fratru iz Zagreba da kontaktira nekoga iz crkve sv. Antuna u Padovi kako bih dobila mjere za oltar pa smo oltarnik ponijeli kada smo išli na hodočašće. Poslije sam dobila fotografiju oltara sv. Antuna s mojim oltarnikom. Drago mi je i što sam radila oltarnike za crkvu sv. Terezije Avilske kada je ona uzdignuta na čast katedrale - objašnjava Marija koja je aktivna i u župnom Caritasu gdje rado pomaže pri izradi ručnih radova koji se potom

Brojni hrvatski vjernici koji svake godine hodočaste sv. Antunu Padovanskom u Padovu i ne slute da se na tamošnjem oltaru ponekad zatekne oltarnik iz Hrvatske. Napravila ga je 45-godišnja Marija Potnar iz požeške Župe sv. Ivana Krstitelja. Marija, koja je još kao dijete zavoljela ručni rad, u zadnjih nekoliko godina posebno se posvetila izradi oltarnika.

- Prvo sam naučila *heklati* pa uz

mamu tkati dok me baka usavršila u *šlinganju* kada sam još živjela u roditeljskom domu u selu Ravan, u župi Grgurevići kraj Sibinja. Nakon udaje preselila sam se u Ruševo, a zatim s obitelji došla živjeti u Požegu. Moja baka Marija Janković u suradnji s pleterničkim župnikom Antunom Čorkovićem izrađivala je oltarnike za razne župe, a kada je ona umrla, ja sam naslijedila njezin posao. Dok je baka bila živa, pomagala sam joj,

prodaju, a od prikupljenog novca pomaže se potrebitima.

Za izradu jednog oltarnika, osim mnogo strpljenja, volje i ljubavi, potrebno je i dosta vremena. Ovisno o motivima, izrada zna potrajati i do mjesec dana. - Rado bih ovu vještinu prenijela na nekoga, ali zasad još nitko ne pokazuje interes. Mislim da je najbliža tome nećakinja koja veze, a kada poraste, nadam se da će biti zainteresirana i za *šlinganje* - vjeruje Marija koja rado hodočasti u voćinsko svetištu kamo je nekoliko godina i pješačila, zatim u Pleternicu Gospi od Suza dok je u svetištu sv. Antuna Padovanskog, jednog od svojih omiljenih svetaca, bila već pet puta.

U novogradiškoj župi Kraljice Krunice postoji pješačka grupa hodočasnika

Već pet godina pješače Gospi, hrvatskim svecima i blaženicima

Kada je Marianela Akmačić Arbutina prije pet godina sama pješače hodočastila iz Nove Gradiške na Gospino polje, nije ni slutila da će pješačenje postati tradicionalno te da će joj se pridružiti i drugi. Već sljedeće godine Irma Arbutina Đikić, učiteljica iz Ljupine, krenula je pješače s grupicom žena na isto mjesto, na put dug tridesetak kilometara. Pješačka hodočašća vrlo su brzo postala tradicija. Podržao ih je i tadašnji župnik Jozo Jurić što nastavlja i sadašnji, Ivan Štivičić.

Nikad nismo otišli bez blagoslova i ispraćaja svećenika, a puno puta nas je i dočekao - kaže Irma. Do sada su pješači iz Nove Gradiške hodočastili u Požegu za blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića u istoimenu požešku župu, zatim šest puta na Gospino polje, a pješače su išli i na posvetu spomen-crkve sv. Mihaela u Staru Gradišku... - Kad smo saznali za beatifikaciju drinskih mučenica, odlučili smo poći u Sarajevo sa župom i to autobusom. U sarajevskoj Zetri, za vrijeme dirljive svečanosti proglašenja blaženica, donijeli smo odluku da ćemo svake godine 15. prosinca na njihov spomen-dan pješačiti u Staro Petrovo Selo, rodnu župu bl. Jule Ivanišević, jedne od drinskih mučenica. Tako smo dvije godine išli u Staro Petrovo Selo, u crkvu gdje je bl. Jula krštena i molili pred njenom slikom - objašnjava Irma, učiteljica u Područnoj školi Ljupina koja je zajedno sa suprugom Ivom uključena u sve župne aktivnosti. U Ljupini vodi zbor i scensku družinu, a Ivo školski tamburaški orkestar pa uljepšaju brojne župne svečanosti i pripremaju zajedničke programe.

-Tijekom pješačkog hodočašća obavezno mole Križni put drinskih mučenica, a zatim krunicu. Na sva hodočašća idu s određenom nakanom i kažu

Piše i snimila: Višnja Mikić

da je to najčešće zahvala za već primljene milosti. Na jedno su hodočašće s njima pošle majka i baka bolesnog dječaka starog 6 godina. On, zbog zdravstvenih razloga, nije mogao pješačiti, ali se pokraj njih vozio biciklicem i tako izdržao do cilja. Bilo je dirljivo i svi su molili za njegovo zdravlje.

- O ovim pješačima već se podosta čulo. Tako im se dogodi da ih zaustavljaju nepoznati ljudi i pitaju idu li na hodočašće pa po njima pošalju milostinju. Isto tako, ljudi ih pričekaju i počaste; redovito u Ad-

žamovcima pa kod Vinka Ivaniševića, nećaka bl. Jule, zatim kod načelnika staropetrovoselske općine te čitavim putem do cilja. Sada ih je 25 u grupi.

- Uvijek, posebno na marijanskim hodočašćima, Gospi preporučim svu školsku djecu. Kad su pod njezinom zaštitom, sigurni smo i roditelji, i ja - zaključuje Irma koja je sa svojom grupom ove godine već hodočastila u požešku crkvu sv. Lovre na blagdan bl. Alojzija Stepinca.